საქართველოს რესპუბლიკა

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდური სიტყვაა, ტყუილებით და ჭორებით ბურთის გატანა ყველა უკადრისობაზე უსაძაგლესია.

დაარსებულია 1918 წელს.

ხუთშაბათი, 18 ოქტომბერი, 2012 წელი.

№200 (7076)

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თეთრი.

პრეზიდენტმა საქართველოს პრემიერ-მინისტრობის კანდიდატად ბიძინა ივანიშვილი წარადგინა

საქართველოს პრეზიდენტმა მიხეილ სააკაშვილმა პრემიერმინისტრობის კანდიდატად კოალიცია „ქართული ოცნების" ლიდერი ბიძინა ივანიშვილი წარადგინა. ამის შესახებ გუშინ გამართულ ბრიფინგზე საქართველოს პრეზიდენტის პრესსპიკერმა მანანა მანჯგალაძემ განაცხადა.

მისი თქმით, ბიძინა ივანიშვილს აქვს 10-დღიანი ვადა მთავრობის სრული შემადგენლობის წარსადგენად ახლად არჩეულ პარლამენტში ნდობის მოსაპოვებლად.

„ჩვენ ვცდილობთ, საქართველოში გამართული საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ ზედმიწევნით დავიცვათ საქართველოს კონსტიტუცია და კანონმდებლობით გაწერილი ის პროცედურები, რომლებიც არჩევნების შემდეგ პარლამენტის ფუნქციონირების დაწყებისა და საქართველოს მთავრობის ფორმირებას ემსახურება. სწორედ ამ მიზნით, საქართველოს კონსტიტუციის მე-80 მუხლის მეორე პუნქტის შესაბამისად, პრემიერ-მინისტრის თანამდებობაზე შერჩეულ იქნა პირველ ოქტომბერს გამართულ საპარლამენტო არჩევნებში გამარჯვებული კოალიციის „ქართული ოცნების" ლიდერი ბიძინა ივანიშვილი. საქართველოს კონსტიტუციის ამავე მუხლის შესაბამისად შერჩეულ კანდიდატს აქვს 10-დღიანი ვადა, რათა მოხდეს მთავრობის სრული შემადგენლობის წარმოდგენა მისი შემდგომი ნდობის მიღებისთვის ახლად არჩეულ პარლამენტში წარსადგენად", – განაცხადა მანანა მანჯგალაძე.

მიმართვა

რას უნივერსიტეტს გადაარჩენს და განავითარებს!

2012 წლის საპარლამენტო არჩევნებში გამარჯვებული კოალიცია „ქართული ოცნების" ლიდერს, საქართველოს პრემიერმინისტრობის კანდიდატს, ბატონ ბიძინა ივანიშვილს

მოგმართავთ ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში შექმნილი საგანგებო ვითარების გამო.

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი ყოველთვის იყო ქართული განათლების ფლაგმანი და საერთაშორისო დონის სამეცნიერო-სასწავლო დაწესებულება. დღიდან დაარსებისა, იგი წარმართავდა ქართულ საზოგადოებრივ აზრს.

რევოლუციის გზით მოსული ნაციონალური ხელისუფლების მიერ შემოთავაზებული განათლების რეფორმა უნივერსიტეტმა დაუსაბუთებლად მიიჩნია და არ მიიღო. ამიტომ ხელისუფლებამ სწორედ ამ უმნიშვნელოვანესი სამეცნიერო-საგანმანათლებლო კერის განადგურება დაისახა უპირველეს მიზნად და დაიწყო დაუნდობელი ბრძოლა უნივერსიტეტის წინააღმდეგ:

ე. წ. „რეფორმა" სხვა უმაღლეს სასწავლებლებს თუ მინიმალურად შეეხო (შემცირდა თანამშრომელთა 3-4%ძ, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში კატასტროფული შედეგები მივიღეთ: შემცირებაში მოჰყვა პროფესორ-მასწავლებელთა 82%; მოხდა სამეცნიერო სექტორის სრული ლიკვიდაცია (უმუშევრად დარჩა 800 მეცნიერ-მუშაკიძ; დაიხურა უმნიშვნელოვანესი ლაბორატორიები და სამეცნიერო კაბინეტები; გაქრა ტრადიციული დარგები, სპეციალობები, საერთაშორისო ავტორიტეტის მქონე სამეცნიერო სკოლები...

უნივერსიტეტში გასაქანი მიეცა არაპროფესიონალიზს. უკანონობა, უსამართლობა და ხელისუფლებისადმი ერთგულება გახდა აკადემიურ კონკურსებში გამარჯვებისა და ადმინისტრაციულ თუ აკადემიურ თანამდებობებზე თანამშრომელთა დანიშვნის მთავარი პირობა; სერიოზული ხარვეზები გაჩნდა სასწავლო პროცესში (ამაზე მიანიშნებდა სტუდენტთა ამასწინანდელი გამოსვლებიცძ. ყოველივე ამან მნიშვნელოვნად დააქვეითა უნივერსიტეტის სამეცნიერო-საგანმანათლებლო დონე და ავტორიტეტი, რაც აისახა კიდეც სოციოლოგიურ კვლევებში.

მიგვაჩნია, რომ 2012 წლის 1 ოქტომბრის არჩევნების შედეგად მოსულმა ხელისუფლებამ განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიაქციოს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტს; უნდა აღდგეს მისი ტრადიციული სახე, როლი და მნიშვნელობა.

ჩვენი ღრმა რწმენით, მხოლოდ უნივერსიტეტის რექტორისა და ადმინისტრაციის შეცვლა მდგომარეობას ვერ გამოასწორებს.

უნივერსიტეტის ტრადიციული სახის აღსადგენად და ავტორიტეტის დასაბრუნებლად მიზანშეწონილად მიგვაჩნია, შეიქმნას თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დროებითი მმართველობა, რომელიც დეტალურად შეისწავლის და ობიექტურად შეაფასებს არსებულ ვითარებას; შეიმუშავებს უნივერსიტეტის გადარჩენისა და განვითარების გზებს; მოამზადებს საფუძველს უნივერსიტეტის რეალური ავტონომიის მოსაპოვებლად.

მარიამ ცაცანაშვილი – იურიდიულ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი,
ავთანდილ არაბული – ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი,
გიორგი გოგოლაშვილი – ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი,
თამაზ მარსაგიშვილი – ფიზიკა-მათემატიკის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი,
გიორგი მახარაძე – ქიმიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი,
გიორგი ტატიშვილი – ფიზიკა-მათემატიკის მეცნიერებათა დოქტორი,
გრანი ქავთარია – ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი,
იოსებ ჭუმბურიძე – ფილოლოგიის დოქტორი, პროფესორი.

თანსინადეფსიდან შნიდსამდე,

ანუ ვინ და რით შეჰყარა საზოგადოების უდიდეს ნაწილს შნიდსი – შეძენილი ნდობის დეფიციტის სინდრომი?

2

გამოცხადება ლადარიასი,

ანუ ამბავი მიწიდან ამომავალი მხეცისა... და კიდევ რატომ მოთქვამს უიკენდელი წინასწარმეტყველი „დაქირავებული მოტირალის ავტომატიზმით?!."

მიმართვა საქართველოს უგუნური მოქალაქეებისადმი

3

სტრატეგიული პარტნიორის ნაკარნახევი „ტოლერანტობა"

5

7

„ძალიან მალე ყველაფერი ამოტივტივდება და იმდენი რამ გაირკვევა სააკაშვილის ინტიმურ ურთიერთობებზე, რომ მე მონაგონი ვიქნები"...

◎ ტყუილ-მართლის ჭიდილი

თანსინადეფსიდან შნიდსამდე,

ანუ ვინ და რით შეპყარა საზოგადოების უდიდეს ნაწილს შნიდსი - შეძენილი ნდობის დეფიციტის სინდრომი?

თავდაპირველად თანსინადეფს-ზე მოგახსენებთ — **თანდაყოლილი სინდის-ნამუსის დეფიციტის სინდრომი.**

ამ აბრევიატურის „ნათლია“ მე ვარ და სწორედ იგი „დავარქვი“ სათაურად „საქართველოს რესპუბლიკის“ წლევანდელი 14 თებერვლის ნომერში გამოქვეყნებულ წერილს. ის მასალა მაშინ ბათუმში აზიზის მეჩეთის მშენებლობისა და ახალციხეში ახმედის მეჩეთის რეკონსტრუქციის დაწყებასთან დაკავშირებით ნაცმოძრაობის რამდენიმე მაღალჩინოსნის საოცრად უტიფარმა განცხადებებმა დამაწერინა.

და სწორედ მათთვის ორგანულად დამახასიათებელმა თანდაყოლილი სინდის-ნამუსის დეფიციტის სინდრომმა დაგვაავადა მეც და ჩვენი საზოგადოების უდიდესი უმეტესობაც **შნიდსით,** ანუ, როგორც ქვესათაურშია გაშიფრული, **შეძენილი ნდობის დეფიციტის სინდრომით.**

ბის დასახმარებლად მიზერული, სამარცხვინო თანხები გამოყოო“?

ამ და სხვა ბევრი „ლეგიტიმური“ კითხვის გამო ვერ დავუჯერებ ვერც უკვე ყოფილ პრემიერ-მინისტრს და ვერც ჯერჯერობით ისევ პრეზიდენტს მე — ნაცმოელთა გაძანებული თანსინადეფსით შნიდსშეყრილმა.

და აი, გუშინწინდელმა საღამოს „კურიერმა“ გამიფანტა კიდეც ეჭვები. წამყვანი ზაალ უდუმაშვილი ეკითხებოდა ფინანსთა მინისტრობის კანდიდატს ნოდარ ხადურს, **მერაბიშვილის მთავრობა თქვენ საკმაოდ სერიოზულ რეზერვს — 2 მილიარდ ლარზე მეტს გიტოვებთ და რაში გამოიყენებთ ამ სოლიდურ თანხასო.**

„— პირველი, რაც ძალიან მნიშვნელოვანია, — უპასუხა მინისტრობის კანდიდატმა, — ხაზინაში არავითარი ორი მილიარდი არ არის. არის დაახლოებით ნახევარი მილიარდი. ის ორი მილიარდი, რაზედაც მერაბიშვილი და ხეთაგური საუბრობდნენ ტელევიზიით, შედგება სხვადასხვა წყაროსგან და ფინანსთა სამინისტრო და ცენტრალური ხაზინა დახარჯავენ ნახევარ მილიარდ ლარს, რაც გაცილებით ნაკლებია იმ რეზერვზე, რომელიც იყო წლის დასაწყისში“...

ორი მილიარდი არა. იხვის ტოლმა!

ამიტომაც ვერ ვენდე ამას წინათ ვანო მერაბიშვილს, რომელმაც თქვა, ბიუჯეტში ორ მილიარდ ლარზე მეტი თანხა დევსო. სულო ცოდვილო, ვერც ჯერხნობით ისევ პრეზიდენტ სააკაშვილს დავუჯერე, რომელმაც იგივე გაგვიმეორა.

დალოცვილებო, თუ ამდენი თანხა გქონდათ, აგვისტოში, როდესაც კახეთის, სამცხე-ჯავახეთისა თუ მცხეთა-მთიანეთის ცალკეულ რაიონებს გამანადგურებელმა გრიგალმა და სეტყვამ გადაუარა, რატომ იყო სულ დაზარალებულთა დახმარებისა თუ აუცილებელი აღდგენითი სამუშაოებისთვის საჭირო ფულზე ლაპარაკ-წუწუნი? რატომ აჭორავეთ ხალხი, უფულობის გამო სამშენებლო მასალები „პოსლეზე“ წაიღეს ელიავას ბაზრობიდანო, რატომ „ჟოშკობდით“ დაზარალებულთათვის კომპენსაციების გაცემისას, რად აჭიანურებდით მათს დარიგებას და რად მიეცით კარს მომდგარ არჩევნებზე თქვენს მთავარ კონკურენტს იმის თქმის უფლება, რომ —„80 მილიონის გადახდის გადაწყვეტილება მივიღე მხოლოდ მას შემდგომ, რაც ხელისუფლებამ სტიქიით დაზარალებულე-

რა ვქნათ ახლა?

— კი, მაგრამ ნოდარ ხადურისა რატომ გჯერა და მერაბიშვილისა და სააკაშვილის რად არ გწამსო? — შეიძლება შემომძახოს ვინმემ ნაცმოძრაოზელთა მხარდამჭერთაგან.

იმიტომ, რომ, ჯერ ერთი, ნაცმოძრაობელთა საყვარელი ტერმინოლოგიით თუ ვიტყვით, ამ უნდობლობისთვის „გონივრული ეჭვი“ მაქვს და, შესაბამისად, რეალური საფუძველიც, და მეორეც: როგორც მოგახსენეთ, თანსინადეფსელებმა შემყარეს შნიდსი, რისგან განკურნებაც მხოლოდ ხალასი სიმართლით შეიძლება, რომელ სიმართლესაც ნაცმოელი ბოსებისგან აქამდე ძნელად თუ მოისმენდა კაცი, ნოდარ ხადურის მსგავსი ჭეშმარიტი ინტელიგენტი და შინაგანი პატიოსნებით გამორჩეული ადამიანისგან კი ტყუილი, მით უფრო, სახალხოდ თქმული, წარმოუდგენელია!

რუსლან რუსია

◎ მომავლისკენ ზურგშექცეულნი

გამოცხადება ლადარიასი,

ანუ ამბავი მიწიდან ამომავალი მხეცისა... და კიდევ რატომ მოთქვამს უიკენდელი წინასწარმეტყველი „დაქირავებული მოტირალის ავტომატიზმით?!.“

ყოველკვირეულ Weekend-ს (**მთავარი რედაქტორი — მაია ჭალაგანიძე) ორი ნაფიცი კალამგირი ჰყავს — ერთი ფილოსოფიურად შენიღბული და რთულად გასაგები წინასწარმეტყველი ნოდარ ლადარია, იგივე პრესომბუდსმენი, და მეორე არაფილოსოფიურად წყალწყალა, იგივე რბილი ეკალი ქეთევან იგნატოვა, რომელთაც ყოველ ნომერში გვერდიგვერდ, შეწყვილებულად დაკაბადონებულს ნახულობს ამ ყოველკვირეულს შეჩვეული მკითხველი.**

ამ ნომერშიც ორივეა გამოცხადებული, წინასწარმეტყველი ნოდარიც და ნაციონალების მოიავნანე ქეთევანიც, ორივე თავზარდაცემული და შოკირებულია პირველი ოქტომბრის შედეგებით, მაგრამ, როგორც უკვე გითხარით, პირველი ისევ ფილოსოფიურად შენიღბულია, ოღონდ არა „გახევებული“ და არა „უკონტექსტო“, ხოლო მეორე კვლავ „გულახდილად“ გვესაუბრება და შეგვახსენებს, რომ მთელი საქართველო კი არა, მხოლოდ საზოგადოების ერთი ნაწილია გამარჯვებული და სწორედ ამ ნაწილიდან მოდის აგრესიის, სიძულვილის, ბოღმისა და შურის შოკი! ისიც უთუოდ საგულისხმოა, რომ ამ ქალბატონის ნააზრევს („შოკის კვირა 2“ძ ეპიგრაფად წამძღვარებული აქვს ყველაზე ხორცმრავალი და ჭკუამჭლე ქართველი იდეოლოგის ბუნდუქიძის ნასიბრძნი: „ფრაზას“ ტირანმა სააკაშვილმა წააგო არჩევნები“ შინაარსი არ გააჩნიაო...

მაგრამ მე მაინც პრესომბუდსმენის უნიჭო აღთქმა-პასკვილზე შევჩერდები („შერიგება“ძ. ისედაც მძიმე ლოგიკის ჩვენი ავტორი აზრის კიდევ უფრო დასამძიმებლად პლუტარქეს „სოლონის ცხოვრებას“ იშველიებს, სადაც ათენის კანონმდებელს ლიდიის მეფე კრეზი აზრზე ვერ მოუყვანია. **„აზრზე მოსვლა კი** — განაგრძობს ჩვენი წინასწარმეტყველი ფილოსოფოსი ავტორი ძველბერძნული მაგალითის მოყვანის შემდეგ, — **სწორედ ის არის, რაც ყველაზე მეტად საჭიროა ახლა, როცა ყველა ერთნაირად გაოგნებულია და ნელა, ძალიან ნელა ცდილობს გაოგნების დაძლევას“** (გახარებული საქართველო ლადარიას გაოგნებული ჰგონია!ძ.

აზრზე მოსვლაში კი ჩვენს კალამგირ, ანუ კალმის ბოროტად მხმარებელ ავტორს თურმე „ლაბორატორია 1918“-ის ახალგაზრდები დახმარებიან, რომელთაც აქცია გამართეს გაზეთ „ასავალ-დასავალის“ რედაქციასთან იმის გამო, რომ **„ამ ბეჭდვით ორგანოში გამოქვეყნდა გლდანის საპატიმროს თანამშრომელთა სრული სია მისამართებით“...** და თურმე **„სწორედ ამ პროტესტანტებმა გვიჩვენეს, რომ სულაც არ მოქმედებენ დაქირავებული მოტირალების ავტომატიზმით და ბუნებრივი ალღოც მოეპოვებათ“,** ხოლო ის ამბავი, რომ ამ ახალგაზრდებმა ზემოხსენებული საგაზეთო პუბლიკაციის წინააღმდეგ გაილაშქრეს, თურმე **„ბევრად უფრო მნიშვნელოვანი იყო, ვიდრე თუნდაც არჩევნებამდე ისტერიის ტალღა“.** აი ხედავთ, ხელისუფლების უსამართლობისა და ძალადობის წინააღმდეგ აგორებული ჩვენი სტუდენტობის ტალღა თურმე ისტერიის ტალღა ყოფილა, მართალია, კეთილშობილი, მაგრამ მაინც ისტერიის ტალღა — თანაც ამ პროტესტის საგანს თურმე ვერავინ დაარქმევს ლოკალურ ან დროებით „გადაცდენას“, ამ ხელისუფლებისთვის თავზარდამცემად აბობოქრებულ ახალგაზრდებს (ხელისუფლებისგან მოუსყიდავსა და დაუმორჩილებელსძ თურმე ტენდენცია უგრძნიათ, ანუ **„კვლავ გაღვიძებული სტიქიური, მდაბიური ძალა, ან, თუ იოანეს გამოცხადების ენაზე ვიტყვით, მიწიდან ამომავალი მხეცი“.**

ეს ჩვენი გაფილოსოფოსებული წინასწარმეტყველი ავტორი მიამიტი მკითხველის დასაბნევად ძველი ბერძენი ავტორის შემდეგ ახალ აღთქმასაც მიმართავს და ადამიანის მტერი მხეცი შემოჰყავს, როგორც უკვე მოგახსენეთ, თავის უნიჭო აღთქმა-პასკვილში, რომელსაც ერთადერთი მიზანი აქვს: უსამართლობის წინააღმდეგ აბობოქრებულ ახალგაზრდებს საცდუნებლად „კოჭი გაუგოროს“ და ეჭვქვეშ დააყენოს ის ყოველივე, რაც საქართველოში ამ ერთი წლის განმავლობაში მოხდა.

აბა, ყური დაუგდეთ, თვითონ ეს **„დაქირავებული მოტირალი“** რას მოთქვამს აგრერიგად უეცრივ გაღვიძებული მხეცის თაობაზე და თავად მიხვდებით, რასაც გვიქადაგებს... **„ეს მხეცი ოდესღაც, ოციოდე წლის წინათ ბობოქრობდა საქართველოს ქუჩებსა და მოედნებზე, გაზეთებს „შინდისფერი“ ლექსებით აჭრელებდა, მოჰქონდა თეთრ ტილოზე დაწერილი უაზრო მოწოდებები („ძირს ბუში!“), უნომრო მანქანებით დაქროდა სოფელ-სოფელ და, სულ მცირე, მუსრს ავლებდა სხვის გამოზრდილ ქათმებსა და გოჭებს. წლების განმავლობაში ეს მხეცი „საქართველოს რესპუბლიკისა“ და „ასავალ-დასავალის“ ფურცლებზე ძოვდა, „საქინფორმის“ განცხადებებიდან იღრინებოდა, რასაც ჟურნალისტი ზვიად ქორიძე რატომღაც „პატრიოტულ განწყობად“ მოიხსენიებს, ჟურნალისტი შალვა რამიშვილი კი „სოციოკულტურული მეინსტრიმის“ კვალიფიკაციას აძლევს. მაგრამ მათ სინდისზე იყოს — იმის ფუფუნება სადღაა, ყველა სისულელე შენიშნო, ზოგს უკვე მდუმარედ უნდა გადააბიჯო და გაიარო“.**

ჩვენც აქ გვინდოდა, რომ წერტილი დაგვესვა, ანუ მდუმარედ გადაგვებიჯებინა ამ ბოროტი აღთქმა-პასკვილისთვის (ამას სისულელეს ნამდვილად ვერ უწოდებ!ძ და გაგვევლო, მაგრამ სათქმელს ბარემ ბოლომდე ვიტყვით, რადგან ახლა, როგორც იქნა, ბოროტების ბოლომდე მხილების დრო დადგა... და მკითხველს ერთხელ კიდევ უნდა შევახსენოთ, რომ ჩვენმა ეგრეთ წოდებულმა პრეზიდენტმა, სუყოველი თავისად არმოსაწონი აზრის გამშმაგებულმა მტერმა, როგორ უნათლიავა ამას წინათ „საქართველოს რესპუბლიკასა“ და „ასავალ-დასავალს“ და ორსავეს ფაშისტური მირონი მოსცხო — ფაშისტური გაზეთები უწოდა, ხოლო განათლიავებული სააკაშვილის თავგამოდებულმა კვერის დამკვრელმა, წინასწარმეტყველმა ლადარიამ, სხვათა „გამოზრდილი ქათმებისა და გოჭების“ უფლებადამცველმა, როგორც „საქართველოს რესპუბლიკა“, ისე „ასავალ-დასავალი“, ამ მიწიდან ამოსული აბობოქრებული ბიბლიური მხეცის აბიბინებულ საძოვრებს შეადარა და კიდევ ერთხელ გვიჩვენა ნაციონალების ფაფარაშლილი თავმჯდომარის ბოლომდე ერთგულების უბადლო მაგალითი...

იმ უამრავი განსაცდელიდან, რაც თურმე წინ გველის აპოკალიფსის სახით, ერთ-ერთი მთავარი, ლადარიას აზრით, ის არის, რომ **„ქართველმა ხალხმა თავისი არჩევანი სახელმწიფოს კი არა, ივანიშვილის პირად ბიუჯეტზე დააფუძნა“.** ხედავთ, რაც თურმე თვითონ ლადარიას ესმის, ის მთელ ქართველობას ერთად ვერ გაგვიგია.

ქართველობას თურმე ვერც ის გაგვიგია, რომ **„მოცემულ პოლიტიკურ ვითარებაში ოკუპირებულ ტერიტორიებთან ურთიერთობის ნებისმიერი „განვითარება“ მხოლოდ საქართველოს სახელმწიფოებრივი სუვერენიტეტის დათმობის ხარჯზე შეიძლება მოხდეს“.**

ერთი სიტყვით, რას ვწვალობდით, რას ვიტანჯავდით თავს. ან ეს არჩევნები რად გვინდოდა?! აგერ გვყოლია ყოვლისმცოდნე წინასწარმეტყველი ნოდარ ლადარია, კაცი, რომელიც ერთ სახელმწიფოდ ღირს. თუმცა სახელმწიფოც არის და სახელმწიფოც!

დაბოლოს, ნახეთ, როგორ აფრთხილებს (თუ აშინებს!ძ სრულიად საქართველოს ეს ძველი ხელისუფლების პოლიტიკურ საფლავში ჩასახტომად ფეხგაშვერილი წინასწარმეტყველი: **„ვიდრე მიწიდან ამომავალი მხეცი ძლიერია, ვიდრე ხალხის უმრავლესობას ეს მდაბიური, სტიქიური, უხეიროდ დაკაბადონებული გაზეთების ფურცლებზე მსუნთქავი განწყობა შხამავს, ქართველი არა მარტო დავით კირვალიძის მეორედ გამინისტრებას გადაყლაპავს, არამედ დამპყრობლის წინაშე**

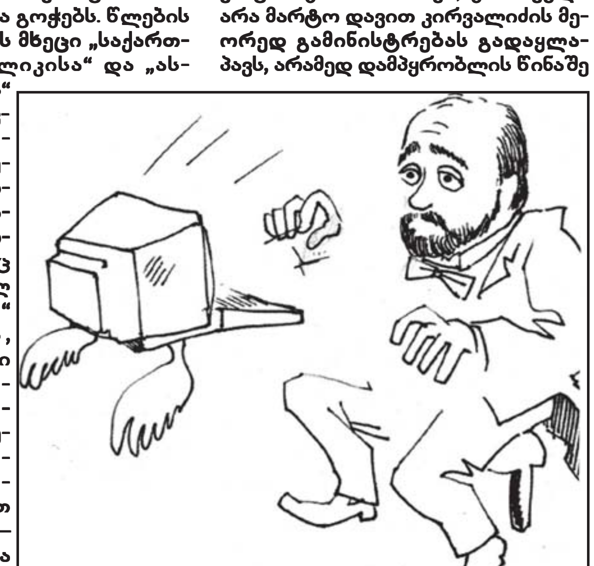

ქედის მოხრასაც შეურიგდება, ოღონდ ვერც კი შეამჩნევს ამას.“

აი, მთელი ცხრა წელიწადი ნაციონალთაგან თვალებში ნაცარშეყრილო მკითხველო, რა შერიგებაზე ლაპარაკობს ლადარია ბატონი, შენ კი, ალბათ, გეგონა, ეს ჩვენი პრესომბუდსმენი გამარჯვებული და დამარცხებული პოლიტიკური ძალების შერიგებას ესწრაფვის და თავის უნიჭო აღთქმა-პასკვილს თუ ვაიპუბლიცისტურ წერილს „შერიგება“ სწორედ ამიტომ დაარქვაო.

არა ჩემო კარგო მეოცნებე მკითხველო, შენ ჩემზე უკეთ მოგეხსენება, რომ ძაღლის კუდი გასწორებული ჯერ არავის არ უნახავს. და არც ის დაიჯერო, რომ კუზიანს სამარე გაასწორებს ან მორიელი გესვლას გადაეჩვევა... მით უმეტეს, თუ დამარცხებული მარცხს არ ეგუება, ისევ სავარძლისკენ იწევს და ლადარიასთანა თუ იგნატოვასთანა თავგადაკლულ თანამდგომთ კეთილდღეობის დაკარგვის შიშით ავად აფანცქალებულ გულში დაშრეტილი იმედის ნაპერწკალს უღვივებს...

გურამ გოგიაშვილი

მოკრძალებული შეპასუხება მრისხანე თითის ქნევაზე

მიმართვა საქართველოს უგუნური მოქალაქეებისადმი

ინტერნეტში გაჩნდა ცნობილი რუსი უფლებადამცველის **ვალერია ნოვოდვორსკაიას „მიმართვა საქართველოს მოქალაქეებისადმი“**. თავად სათაურში რომ არ ყოფილიყო ამდენი პათოსი — შეიძლებოდა ამისთვის ყურადღება არ მიგვექცია, მაგრამ, თუ ისეთი პროფესიონალი რევოლუციონერი, როგორიცაა ქალბატონი ნოვოდვორსკაია, მოუწოდებს უკლებლივ ყველა მოქალაქეს — მაშასადამე, ის სამართლიანად ელოდება საპასუხო რეაქციას. მოდით, გავყვეთ ამ მოწოდების ყოველ სტრიქონს, რათა თავიდან ავიცილოთ კონტექსტიდან ბრალდებათა ვერაგული ამოგლეჯა.

„ვფიქრობ, მაქვს უფლება, მივმართო საქართველოს მოქალაქეებს“.

რასაკვირველია!

„მე დიდი ხანია ვმონაწილეობ ქართულ საქმეებში და არაერთხელ გამიწევია სიცოცხლის რისკი, როდესაც ლამის სიკვდილის პირას მიმიყვანეს ჩექმების ცემით შევარდნაძის დროს და შემაგდეს ჯერ კიდევ სტალინისდროინდელ მიწისქვეშა ციხეში“.

ეს ყველასთვის ცნობილია და ეჭვსაც არ იწვევს.

„საქართველო უფსკრულის პირას აღმოჩნდა: ივანიშვილი — ეს, შეიძლება, ტროას ცხენია, რომელიც პანღურის ცემით უმასპინძლდება ქართველ რეფორმატორებს (კარგები არიან ისინი თუ ცუდები, უკეთესები არ ყოფილან... ხოლო თუ მათი წარმატებების შესახებ ვიმსჯელებთ, ისინი არც ისე ცუდები არიან)“.

უფსკრულთან დაკავშირებით ძლიერადაა ნათქვამი და უკეთესი იქნებოდა მისთვის გვერდი აგვევლო პოეტური დრამატიზაციის გარეშე... მეორეც, შეიძლება ის მართლაც ტროას ცხენია. საქართველოს უახლესი ისტორია აღსავსეა პოლიტიკური მოულოდნელობებით — ყველაფერი დასაშვებია, მაგრამ ამის შესახებ ბოლოს ვთქვათ. რეფორმებთან და მათ ავტორებთან დაკავშირებით კი ყველაფერი არც ისე სქემატური და პრიმიტიულია. „ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ სიტუაციის გაუმჯობესების პირველი პოზიტიური ნიშნები იყო საზოგადოებრივი წესრიგის დამყარება და გზების მშენებლობა. ამავდროულად გაისმა მეტად საგანგაშო „ზარიც“: ხელისუფლებამ გამოაცხადა, რომ ქვეყანას არ სჭირდებიან ისინი, ვინც ორმოც წელს გადასცილდა. ბევრმა ეს აღიქვა როგორც არასერიოზული სიფიცხე, ახალგაზრდული რევოლუციური ალტკინების გამოვლინება... მაგრამ როდესაც ლამის ერთ საათში „გაწმინდეს“ სახელმწიფო დაწესებულებები, უმაღლესი სასწავლებლები, სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტები — ცხადი გახდა, რომ ახალგაზრდა რევოლუციონერები მართლაც არ ხუმრობენ. ინტელიგენციამ ყურები ჩამოყარა, უმუშევრად დარჩენილი თანამშრომლები შეშინდნენ, საზოგადოებრიობა მიყუჩდა და გადაწყვიტა დალოდებოდა იმას, თუ რა იქნებოდა შემდეგ. უმუშევრობა ტოტალური გახდა. ქვეყნიდან გარბოდნენ მეწარმეები, თუმცა ამაზე შეიძლება იდავო... მაგრამ ძნელია ედავო ტვინებისა და შემოქმედებითი ინტელიგენციის გადინების ძლიერი ნაკადის ფაქტს. ყოველ ეთნოსს აქვს საკუთარი თავისებურებანი — ქართველები ძნელად ტოვებენ სამშობლოს და თუ ეს ხდება, საოცრად იტანჯებიან ნოსტალგიით. დროთა განმავლობაში საზოგადოებისთვის ცხადი გახდა, რომ გაქცეული კრიმინალის ნაცვლად მან მიიღო კრიმინალური მეთოდებით მოქმედი ხელისუფლება. დიახ, ქრთამებს არ იღებდნენ, მაგრამ ამის ნაცვლად გულმოდგინედ და გაწაფულად ართმევდნენ საკუთრებას, უტიფრად იტაცებდნენ სხვის ბიზნესს... ერთი სიტყვით, ძარცვავდნენ მოსახლეობას და ყველაზე „ზევით“, არც მეტი, არც ნაკლები, ეგრეთ წოდებული „ობშჩაკიც“ ჰქონდათ. ცვლიდნენ კონსტიტუციას და კანონებს, რითაც ხელისუფლების სხვადასხვა შტოებს ერთმანეთს ზოგჯერ უხილავი, ზოგჯერ კი აშკარად ხილული ძაფებით უკავშირებდნენ და ამით ყველაფერს პოლიტიკური ელიტის ნებას უკავშირებდნენ. ქუჩებში კი იყო სიმშვიდე და არცთუ ცუდ გზებზე დავდიოდით — ეს ასეა... რათა თავს უფლება მისცეთ დაწეროთ: „თუ მათს წარმატებებზე ვიმსჯელებთ (სააკაშვილის გუნდსა და მის რეფორმებზეძ, ისინი არცთუ ისეთი ცუდია...“ აჯობებდა მეტი ფაქტი, მეტი არაოფიციალური შეხვედრა გქონოდათ შემოქმედებითს ადამიანებთან, მეცნიერების ხალხთან.

„შემდეგ კიდევ უარესი იქნება იმიტომ, რომ უკვე გვესმის წინადადება ტელეარხ „პიკის“ დახურვის თაობაზე“.

გულახდილად თუ ვიტყვით, ეს არხი ემსახურება საინფორმაციო ბრძოლას რუსეთთან და ამას ასრულებს ერთობ სუსტად — ეს ის დონე არაა, თვალში გეცემა აშკარა პროვინციალიზმი და უსუსურობა. მეორეც, და ეს პრინციპულია, იგი ვერ ამართლებს თავის უმთავრეს დანიშნულებას: იყოს მთავარი, მიუკერძოებული, ავტორიტეტული მედიაინფორმატორი მთელი რეგიონისთვის. ის ხომ პირველი და კავკასიურია! მაუწყებლობა საჭიროა თანაბარი ხარისხით — რუსულ, ქართულ, აზერბაიჯანულ, სომხურ, აფხაზურ და ოსურ ენებზე მოვლენები უნდა გააშუქო ყველა ადგილიდან: რუსეთიდან, აზერბაიჯანიდან, თურქეთიდან, სომხეთიდან და ოკუპირებული ტერიტორიებიდანაც. ამ რეგიონების მცხოვრებლებს უნდა ჰქონდეთ შესაძლებლობა, უმზირონ ან მხოლოდ უსმინონ „პიკს“ ისე, როგორც ოდესღაც სსრ კავშირში უსმენდნენ „ამერიკის ხმასა“ და „თავისუფლებას“, ამჟამად კი ეს არის ულიმღამო, საშუალო დონის არხი, რომელსაც შეიძლება მხოლოდ თანაუგრძნო — ასეთები დიდხანს ვერ ცოცხლობენ...

„ჩვენ გვესმის, თუ ვის ნიშნავენ მინისტრებად — შევარდნა-

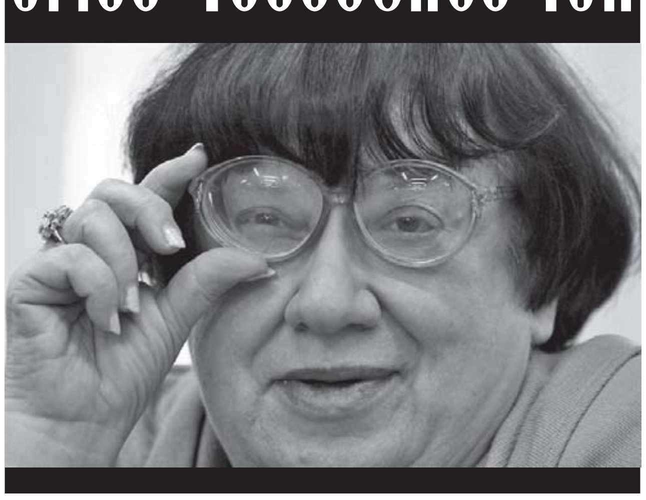

ძის ხალხს. მიმდინარეობს პროსაბჭოთა რესტავრაცია და ლაპარაკი იმის შესახებ, რომ ივანიშვილს არ გააჩნია სხვა არანაირი ვარიანტები — ჩვენ ეს გვესმოდა უკრაინაში, იანუკოვიჩთან დაკავშირებით“.

მე, ამ შემთხვევაში, ნაკლებად მაინტერესებს ნებისმიერი სხვა ქვეყანა — ყველგან თავისი სპეციფიკაა, თავისებურებანი. შევარდნაძის დროსაც და მანამდეც მთავრობაში ვხვდებოდით (თუმცა იშვიათადძ კომპეტენტურ და შრომისმოყვარე ადამიანებს. ნაციონალურმა მოძრაობამ ასაკობრივი ცენზის და თავისი პარტიისადმი ერთგულების პრინციპის გამოყენებით წარმოუდგენელ შედეგებს მიაღწია... მათი მმართველობის დროს ფართოდ აყვავდა პროფესიული არაკომპეტენტურობა, მოსულელო ვოლუნტარიზმი, „ბოლშევიკური“ ზნეობრიობა: ყოველივე ძირშივე დაინგრეს და დაიწყოს ახალი წელთაღრიცხვა. დიახ, ივანიშვილს გაუჩნდა რამდენიმე „ყოფილი“, ალბათ, ზოგიერთი ჩამოვა ევროპიდანაც და ამერიკის შეერთებული შტატებიდანაც, არიან ისინიც, ვინც იყო სააკაშვილთან და წავიდა მისგან, ვერ გაუძლო ფასადურ მოჩვენებითობას და კულისებსმიღმა მაფიოზურ მმართველობას.

„საბჭოთა რუსეთშიც, როდესაც ხელისუფლებაში მოვიდნენ ბოლშევიკები, მიაჩნდათ, რომ ისინი თავს ვერ მოაბამენ ეკონომიკას, რომ სულ სამ თვეს იქნებიან და წავლენ“.

შესანიშნავია, ბრწყინვალეა — პირდაპირ სიტყვები არ მყოფნის! მე უკვე ვილაპარაკე ნაციონალური მოძრაობის რევოლუციურ-ბოლშევიკურ სტილისტიკაზე. თუმცა, ვერ მოვასწარი მეამბნა თქვენთვის, ქალბატონო ნოვოდვორსკაია, მინისტრების უმრავლესობის და, კერძოდ, ეკონომიკის მინისტრების უღრანი გაუნათლებლობისა და, კერძოდ, ამ დარგში სრული არეულობის შესახებ. სწორედ ახლა გაჩნდა უკეთესობის იმედი და იგი განმტკიცებულია დაბრუნებით წარსულში — ნუ გაგეხარდებათ — ეს ის მჭმუნვარე წარსული არაა. საკითხი შეეხება, ვთქვათ, ანტიმონოპოლიური სამსახურის აღდგენას, არბიტრაჟული სამართლის აღორძინებას. დაგვეთანხმეთ, მათ გარეშე თავისუფალი ბაზარი უბრალო საჭურისად გეჩვენება.

„რეალურად თქვენ გყავთ ახალგაზრდა მთავრობა, რომელსაც ამოჰყავდა საქართველო ბანანის რესპუბლიკის მდგომარეობიდან, რომელიც რუსეთის თეთრი საჰიბებისთვის და დასვენებისთვის იყო განკუთვნილი. და ამოიყვანა კიდეც. მე არ ვლაპარაკობ იმის შესახებაც კი, რომ ეს უბრალოდ უმადურებაა. მე ვლაპარაკობ იმის შესახებ, რომ ეს სამარცხვინოა. სამარცხვინოა მიეყიდო რაღაც სათანამგზავრო თეფშს, სამარცხვინოა მიეყიდო პენსიის გაზრდის დაპირებას. ეს დაპირებები საკმარისია იმისთვის, რომ ახლოსაც არ გაეკარო ამ პარტიას“.

სასაცილოა. თითქმის უკვე წელიწადია მეტად პოპულარული ტელეარხი ყოველ კვირას აჩვენებს მულტსერიალის „ბანანის რესპუბლიკის“ თითო ახალ სერიას. ამ მულტფილმის გმირები არიან სააკაშვილი და მისი უახლოესი გარემოცვა, რომლებიც მთელი ძალით ცდილობენ გადაარჩინონ თავიანთი ბანანის რესპუბლიკა და ბუნებრივია, თავიანთი თავიც. მოდით, ეს უბრალოდ დამთხვევად მივიჩნიოთ და უარვყოთ, როგორც არაარსებითი არგუმენტი. უცნაურია სხვა რამ: რატომ არის, რომ თქვენ, ქალბატონო ვალერია, სამარცხვინოდ და უმადურობად მიგაჩნიათ კრიტიკული დამოკიდებულება მოსახლეობის მიერ ინფორმაციის თავისუფლად მიღების შესაძლებლობისა (ეს სათანამგზავრო თეფშებს შეეხებაძ და ადამიანების სურვილი, პენსიები საარსებო მინიმუმს დაუახლოვდეს? თქვენ პრინციპული უნდობლობა გახასიათებთ სხვადასხვა დაპირებებთან დაკავშირებით? თქვენ მიგაჩნიათ, რომ უკეთესია განვახორციელოთ მოსახლეობისთვის „კაპიკების“ გაცემის პოლიტიკა ერთჯერადი ვაუჩერების სახით? უცნაურია გესმოდეს ეს იმ ადამიანისგან, რომელიც, როგორც იტყვიან, მჭიდროდ იყო დაკავშირებული „დემოკრატიულ კავშირთან“, „რუსეთის დემოკრატიულ არჩევნებთან“, „ეკონომიკური თავისუფლების პარტიასთან“ და საქართველოს პრეზიდენტის მრჩეველიც კი იყო ადამიანის უფლებათა საკითხებში.

„იმიტომ, რომ არ არსებობს ზედმეტი ფული და უახლოეს მომავალში მას ვერსაიდან ვერ მიიღებ“.

ამაზე დავა სისულელეა. დაკარგეთ რამდენიმე დღე საკითხის შესასწავლად და თქვენთვის გასაგები გახდება, რომ ყველა საფინანსო პრობლემა, ასე თუ ისე, სხვადასხვა ინტენსიობით, მაგრამ მაინც შეიძლება გადაიჭრას. ერთი სიტყვით, საქართველო ნაციონალური მოძრაობის პარტიის გარეშე არ დაიღუპება. უმორჩილესად გთხოვთ, გაეცნოთ თუნდაც ზოგიერთი ავტორიტეტული საერთაშორისო ორგანიზაციის აზრს, ეს ადვილი გასაკეთებელია. თქვენ ხომ თავისუფლად ფლობთ ინგლისურ და ფრანგულ ენებს, კითხულობთ გერმანულ, იტალიურ ენებზე და გესმით ბელარუსულიც კი, თუმცა ეს ძნელად რომ გამოგადგეთ...

„და როდესაც შენ გყიდულობენ, ბიულეტენი კი არ უნდა მისცე, არამედ ყბაშიც უთავაზო. როდესაც ლარს გაძლევენ, ის სახეში უნდა ესროლო მას, ვინც ასე ეწევა საარჩევნო კამპანიას“.

ყოჩაღ! მხოლოდ — არა ყბაში. უმჯობესია, შეაგროვო მტკიცებულებანი — უტყუარი სამხილები და პირდაპირ თავისუფალ და დამოუკიდებელ სასამართლოს მიაკითხო! სწორედ ამისთვის შეგროვდა უამრავი მასალა ნაციონალების მიერ მოსყიდვისა და სხვადასხვა მაქინაციის შესახებ. თანაც, ყურადღება მიაქციეთ, არა ივანიშვილის კოალიციის, არამედ რამდენიმე ათეული საზოგადოებრივი ორგანიზაციის მიერ. არ გჯერათ? — წაიკითხეთ ევროპელებისა და ამერიკელების დასკვნები.

„გასაგებია, რომ თვით ივანიშვილსაც კი არ შეუძლია აღიაროს სამაჩაბლოს და აფხაზეთის დამოუკიდებლობა, ვინაიდან საქართველო მას დაგლეჯს. მაგრამ ის ყოველნაირად მიუახლოვდა რუსეთს და შეეცდება მოალბოს იგი. ესე იგი იდგეს მუხლებზე. კრემლი კი ასეთებს პატივს არა სცემს. კრემლი შემდგომ ნაბიჯებს გადადგამს“.

გასაგებია. თქვენ, როგორც ჭეშმარიტი რევოლუციონერი, გთავაზობთ, რა, უმალ ბედაურთა შეკაზმვას გვირჩევთ? თქვენთვის, ეტყობა, პოლიტიკა, დიპლომატიის ხელოვნებაა — ლიტონი სიტყვა და დოყლაპიობაა? — მესმის. მაგრამ დღეს ხომ სიტუაცია, ერთგვარად, გაყინულია და, როგორც ჩანს, დიდი ხნით. საქართველოსთვის კი ეს აუტანელია. საქმე ისაა, რომ (თქვენს ტერმინოლოგიას თუ გამოვიყენებთძ საქართველო „დაგლეჯს“ ივანიშვილს მუხლებზე დგომისთვისაც კი. უმჯობესია არაფერი არ გააკეთო — ასე იქცეოდა სააკაშვილი და კაპიკია მთელი მისი რიტორიკის ფასი.

იხ. 4 გვ.

ინფორმაცია

განცხადება საქართველო-ევროკავშირს შორის უვიზო მიმოსვლაზე წინასაარჩევნო პიარი იყო

არარეალურია, თითქოს 2013 წელს საქართველოსა და ევროკავშირს შორის უვიზო მიმოსვლა იქნება, — ამის შესახებ გუშინ გამართულ პრესკონფერენციაზე ევროპულ და ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში ინტეგრაციის საკითხებში სახელმწიფო მინისტრობის კანდიდატმა ალექსი პეტრიაშვილმა განაცხადა. მისი თქმით, არსებობს სამოქმედო გეგმა, რომელიც უნდა გადაეცეს საქართველოს, ვიდრე დაიწყება მოლაპარაკება ვიზების ლიბერალიზაციაზე და მანამდე რაიმე ვადებზე საუბარი ნაადრევია.

— განცხადება, რომ 2013 წელს საქართველოსა და ევროკავშირს შორის იქნებოდა უვიზო მიმოსვლა, იყო წინა ხელისუფლების წინასაარჩევნო პიარი, — განაცხადა ალექსი პეტრიაშვილმა.

ეკონომიკისა და ლტოლვილთა სამინისტროებში ავტომანქანების ჩამორთმევას ადასტურებენ

საქართველოს პრეზიდენტის მიხეილ სააკაშვილის ინიციატივით, ცალკეულ სამინისტროებს ავტოსატრანსპორტო საშუალებები ჩამოერთმევათ და საქართველოს რეგიონალურ ადმინისტრაციებსა და თვითმმართველ ერთეულებს გადაეცემათ, — ამის შესახებ „ჯი-ეიჩ-ენს“ ინფორმირებულმა წყარომ განუცხადა.

ავტომანქანების ჩამორთმევის ფაქტი დაადასტურეს ეკონომიკისა და ლტოლვილთა სამინისტროებში. ავტოსატრანსპორტო საშუალების ჩამორთმევას უარყოფს სოფლის მეურნეობის სამინისტრო. პრეზიდენტს აღნიშნულის თაობაზე ნორმატიული აქტი გამოცემული არ აქვს. შესაბამისი სახის დოკუმენტი არც პრეზიდენტის ოფიციალურ ვებგვერდზე იძებნება და არც საკანონმდებლო მაცნეშია გამოქვეყნებული. არ არის გამორიცხული აღნიშნული ღონისძიება საქართველოს მთავრობის ან კონკრეტულად ეკონომიკის სამინისტროს გადაწყვეტილებად გაფორმდეს. თუმცა თავად ეკონომიკის სამინიტროს უკვე წაართვეს ავტოსატრანსპორტო საშუალებები.

ჯი-ეიჩ-ენი, ინტერპრესი

◉ ჩვენი რჩეული

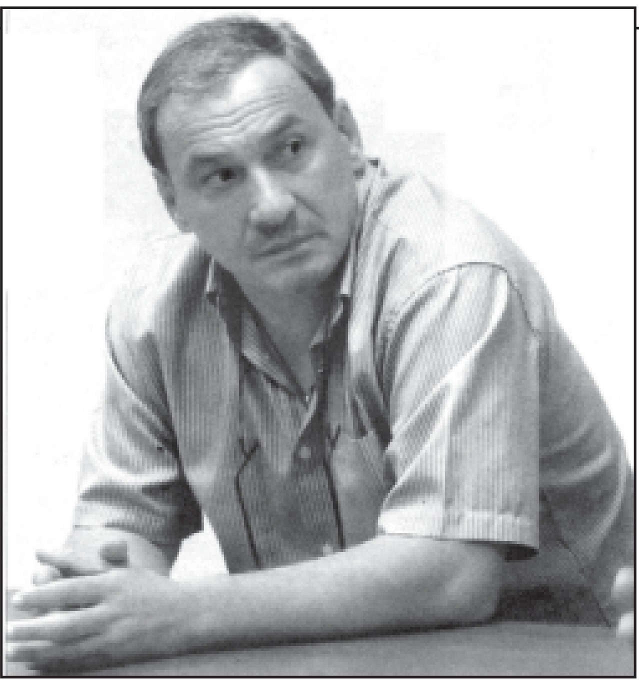

„...ჩვენ თუ არ დავიწვით, ბნელს რა გაანათებს?!“

თუმცა კი, უამრავი თეატრის მოყვარულის დარად, მეც აღტაცებით ვუკრავ ხოლმე ტაშს შთაგონებით განსახიერებულ მის ყოველ ახალ როლს რუსთაველის თეატრის სცენაზე, თუმცა კი, ჩემთვისაც დაუვიწყარია – კირილე მიმინოშვილი, მასხარა, მაკბეტი, ჰამლეტი, ბაჩა, დარისპანი და კიდევ სხვა როლები – ხორცშესხმული ზაზა პაპუაშვილის მიერ, მაგრამ მოხდა ისე, რომ სასაუბროდ არასდროს შევხვედრივარ ქართული თეატრისა და კინოს ამ ერთ-ერთ უნიჭიერეს მსახიობს, ჰოდა, აი, არჩევნების ციებ-ცხელებამ შეგვახვედრა. ზაზა პაპუაშვილი ხომ თბილისის მთაწმინდის რაიონის მაჟორიტარი დეპუტატია, რუსთაველზე აქვს ოფისი და, მიუხედავად გაწამაწიისა, მაინც გამონახა დრო ჩემთან სასაუბროდ.

– მაინც, რამ გადაგაწყვეტინათ, რომ დეპუტატი გამხდარიყავით?

– ამ ქვეყანაში იმდენი უკეთურობა, იმდენი სისაძაგლე ხდებოდა, ჰამლეტისა არ იყოს, ფილოსოფოსთ სიზმრად არცკი მოლანდებიათ, ჰოდა, ნორმალურ ადამიანს, წესიერ ქართველს შეეძლო ამდენი ტყუილის მოსმენა? ამდენი უნამუსობის, არაკაცობის ყურება? ამან გადამაწყვეტინა, მეც მიმეღო მონაწილეობა ამ კაციჭამიების გადაშენებაში. აბა, სხვაგვარად როგორ გავიმარჯვებდით? როგორც ნაზიმ ჰიქმეთი ამბობს:

მე თუ არ დავიწვი,
შენ თუ არ დაიწვი,
ჩვენ თუ არ დავიწვით,
ბნელს რა გაანათებს?!

– იცოცხლეთ, დიდი საქმეა ეგ ყოველივე, ბატონო ზაზა, მაგრამ რა ვუყოთ თქვენს პროფესიას? პარლამენტის დეპუტატობა თქვენთვის ნიშნავს, რომ დატოვოთ ქართული სცენა, თანაც, სულ 48 წლის ასაკში...

– რა თქმა უნდა, არ არის ადვილი... მე 1986 წლიდან ვარ რუსთაველის თეატრის მსახიობი, ანუ ამისრულდა დიდი ხნის ოცნება – ფეხი შევდგი ჩემი სათაყვანებელი თეატრის სცენაზე და მერე რა ხალხის გვერდით მომიხდა მოღვაწეობა! ჩვენმა დიდებულმა რობიკო სტურუამ, შეიძლება ითქვას, „გამომზარდა“, მაგრამ, როგორც წეღან ვთქვი, „მე თუ არ დავიწვი, შენ თუ არ დაიწვი... ბნელს რა გაანათებს?!“ ყველამ თავისი წილი უნდა გაიღოს, სტუდენტმა, მოწაფემ, პენსიონერმა, დასაქმებულმა თუ დაუსაქმებელმა, სხვადასხვა ეროვნებისა და სარწმუნოების ადამიანმა, ვისაც უყვარს, ვინც იმედითა და რწმენით უყურებს ქვეყნის ხვალინდელ დღეს, ყველამ ერთად მოვიკრიბოთ ძალა, ვაჟკაცობა, გავაღვიძოთ ჩვენში, რაც კი რამ ძვირფასია, ხვალინდელი უკეთესი საქართველოსთვის... თუ ქვეყანა აღარ გვექნება, რად გვინდა რაიმე პროფესია?!.

* * *

აი, როგორ ახასიათებს რობიკო სტურუა ზაზა პაპუაშვილს: „არის ადამიანის ხასიათი, როცა მიდის და არ აქცევს ყურადღებას, რა ხდება გარეთ. არის ადამიანი, რომელიც უსათუოდ განიცდის ყველაფერს. ზაზა ისე ძლიერ განიცდის ყველაფერს, რომ ზოგჯერ, მგონი, როლშიც უშლის ხელს. ისიც თქვა: რუსთაველის თეატრი რომ იყოს სხვა მდგომარეობაში, კიდევ ვიფიქრებდი, მაგრამ ახლა ისეთი მდგომარეობაა, რომ ეს მაძლევს უფლებას, წავიდეო“...

– რომ დაბრუნდეს რობიკო, მგონი, ტელევიზორშიც უთქვამს ამის შესახებ... მაშინ რას იზამდით?..

– რაღა უნდა ვქნა?.. მე უკვე ვემსახურები ჩემს ამომრჩეველს და მერე რა იქნება, ვნახოთ... ამომრჩეველი ვახსენე და მინდა, თქვენი გაზეთის საშუალებით, ყველას, ყველას უდიდესი მადლობა გავუგზავნო ჩემი ნდობა-დაფასებისთვის, უამრავი მეგობარი გავიჩინე, უამრავი ჩემი თანაქალაქელი ითხოვს დახმარებას და ყოველნაირად ვეცდები, მათი იმედები გავამართლო...

– ცხადია, ბატონ ბიძინასაც ეიმედება თქვენი...

– ალბათ... საერთოდ, მე თუ მკითხავთ, ბატონი ბიძინა ივანიშვილი ღმერთმა გამოგვიგზავნა!.. მე ვხედავ, თავის სამშობლოზე უზომოდ შეყვარებული ამ კაცის შემართებას, კოალიციის ყველა წევრი, დარწმუნებული ვარ, გრძნობს მის სამაგალითო ზნეობას... ჰოდა, როგორ არ უნდა დავუდგეთ გვერდით?!

– ისე, „ნაციონალური“ ჭირი, ჯერჯერობით, მთლად მოცილებული არა მგონია...

– კარგით რა! ხალხმა, ცხადია, ჩვენმა ხალხმა ჩაიდინა უდიდესი სამოქალაქო გმირობა, თავისი ბედი ანდო „ქართულ ოცნებას“, გააკეთა არჩევანი, ელოდება ქვეყნის გაჯანსაღებას და ახლა ვინმე ხელისშემშლელს ვინმე „ცოცხიანს“ რაიმეს აპატიებს?! არც იფიქროთ!

– ღმერთმა გისმინოთ, ჯვარი ეწეროს თქვენს მომავალ ძალზე საპატიო მისიას საქართველოს პარლამენტში... იმედია, სხვა დროს, უფრო „დამჯდარი“ შევხვდებით.

– აბა, როგორ!

* * *

კაბინეტის ერთ-ერთ კედელზე თვალსაჩინო ადგილას გაკრულია აფიშა-რეკლამა მთაწმინდის რაიონის მაჟორიტარი დეპუტატობის კანდიდატისა, რომელზედაც ზაზა პაპუაშვილის ფოტოსურათის გვერდით, როგორც მრწამსი მსახიობის ცხოვრებისა, როგორც აღსარება გულქართლი კაცისა და ნაფიქრ-ნააზრევი, მონოლოგი ხალხის რჩეულისა, მიბეჭდილია აი, ეს სიტყვები:

„თუ სხვისი ტკივილის, დარდის თუ ფიქრის გულთან მიტანა არ შეგიძლია, ბედნიერებით გახარება არ იცი და არც გეხერხება, თუ იმ ბეჩავებს დაემსგავსე, ვინც საკუთარ ქვეყანას ცეცხლი წაუკიდა, მაშინ რიღასთვის ეს ოხერი სიცოცხლე, თუ ჩვენს ქალაქს ღიმილი, სილაღე, პეწი, ნიჭიერება, გულმხურვალება, დაბოლოს, ადამიანური სახე არ დაუბრუნდება, მაშინ „ყველა საქმე ამ წუთისოფლის რა ფუჭია, ფუჭი და უნაყოფო“. უნდა გვესმოდეს, ამ არჩევნებს ჩვენი პრინციპულობა, ერთსულოვნება, უშიშრობა, სიმრავლე და ულალატობა იგებს. დღეს გვიჭირს, დღეს გვტკივა, ასე დაგვეჩაგრა ქვეყანა.

და მაინც „ჩემო კარგო ქვეყანავ..“
და მაინც „ცა-ფირუზ, ხმელეთ-ზურმუხტო...“
და მაინც „არწივი ვნახე დაჭრილი...“
და მაინც „სჯობს სიცოცხლესა ნაზრახსა...“
და მაინც „სწავლა სიკვდიმდე შენია“...
და მაინც „მირბის, მიმაფრენს...“
და მაინც „უსიყვარულოდ მზე არ სუფევს...“
და მაინც „ო, ენავ ჩემო, დედაო ენავ...“
და მაინც... და მაინც... და მაინც!

თუ ჩემი აზრები, სურვილები, ოცნება, გულისტკივილი თქვენსას ემთხვევა, თუ ოდნავ მაინც შევძელი მიახლოება თქვენს გულებთან... აბა, რაღა გვიშლის ხელს?

ეს სტრიქონები წაიკითხეს თუ მისი ქართველობის, კაცობის, ნიჭიერების სწამდათ, „მთაწმინდელებმა“ უკვე გააკეთეს არჩევანი – მათი რჩეული ზაზა პაპუაშვილია!

იოტისოდენიც არ შემცდარხართ, „მთაწმინდელებო!“

ვილენ მარდალეიშვილი

◉ მოკრძალებული შეპასუხება მრისხანე თითის ქნევაზე

მიმართვა საქართველოს უგუნური მოქალაქეებისადმი

(მესამე გვერდიდან)

„მიმაჩნია, რომ ასეთი კენჭისყრით საქართველომ გადადგა პირველი ნაბიჯი იმისკენ, რომ მთელი მისი ტერიტორია აღმოჩნდეს ოკუპირებული რუსეთის ჯარების მიერ. ბუში კი ვაშინგტონში აღარაა, იქ მხოლოდ ბარაკ ობამაა, რომელსაც ძნელად რომ შეუძლია დაიცვას ქართული სუვერენიტეტი. დარდი ნუ გაქვთ, რომ ივანიშვილი არ მისცემს ნებას შეიქმნას ამერიკული ბაზები საქართველოში. ეს კი მისი ერთადერთი დაცვა იქნებოდა აგრესიის განმეორების შემთხვევაში. ჯერ კიდევ არ არის გვიან, ჯერ კიდევ არის დრო. სანამ საკონსტიტუციო რეფორმა არ გატარდება, თქვენ მხარი უნდა დაუჭიროთ მიხეილ სააკაშვილს, მის მთავრობას. უბრალოდ დადგეთ მის გვერდით და შეცვალოთ თქვენი მცდელობა შეცვალოთ ღირსეულები უღირსებით“.

„მთელი ტერიტორია იქნება ოკუპირებული...“ „ბუში ვაშინგტონში აღარაა...“ „არ მისცემს ნებას შეიქმნას ამერიკული ბაზები...“ – ასეთი დონის მსჯელობა, ალბათ, მხოლოდ ილფის და პეტროვის გმირებს თუ ეკადრებათ, პარკებში რომ სხედან უსაქმოდ... ასე რომ, მაპატიეთ, კომენტარი არ იქნება.

„ესე იგი ივანიშვილმა უნდა გაიგოს, სანამ გვიან არ არის, რომ ნებისმიერ მის ნაბიჯს თვალყურს ადევნებენ, რომ მისი არ სჯერათ, რომ ახდენენ მის ტესტირებას, ამოწმებენ მის გემოვნებას, რომ მას ნებას არ მისცემენ, აქციოს საქართველო რუსეთის სატელიტად და გააუქმოს ქართული რეფორმები“.

ნებას არ მისცემს საქართველო აქციოს რუსეთის სატელიტად, უწინარეს ყოვლისა, თავად საქართველო – გვენდეთ, თუმცა ამის შესახებ ოდნავ ქვემოთ ისევე, როგორც ტროას ცხენზე.

„ყველაფრისთვის ფასი უნდა გადაიხადო. იმისთვის, თუ რა გადაიტანა საქართველომ საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში, რამაც აბსოლუტურად გარყვნა იგი და გადააჩვია შრომას, უნდა გადაგეხადა მკაცრი რეფორმებით. და ის, რომ საქართველოში დაიჭირეს 25 ათასი კაცი – ეს არაა საშინელება. ისინი საქმის გამო ჩასვეს. იღებ ქრთამს – მიდიხარ ციხეში. ყიდი ნარკოტიკებს – ასევე მიდიხარ ციხეში! მე სალამს არ მივცემ არც ერთ ქართველ ინტელიგენტს (სხვებს კი მე არავის ვიცნობ), ვინც ხმა ივანიშვილს მისცა. შეიძლებოდა არ მიგეცა ხმა მიხეილ სააკაშვილისთვის. იქ უამრავი ხისტი ლიბერალური პარტიაა, საბჭოთა კავშირში დაბრუნების მოწინააღმდეგე“.

პატივცემულო ქალბატონო ვალერია, ჩამობრძანდით აქ, მოძებნეთ ისინი, ვისაც შეგიძლიათ ჩამოართვათ ხელი, შეეცადეთ დაელაპარაკოთ მათ 25 ათას დაპატიმრებულსა და საბრალდებო დასკვნებზე, რომელთა 95 პროცენტი სასჯელის ვადების შეკრების პრინციპით გამოიტანეს და სხვა. მოკლედ, ჩამობრძანდით!

„ბიჭებო, თქვენ ვაშლი ხართ. თქვენ გემო გაგისინჯეს და შეუძლიათ გადაგსანსლონ. თუ არ შეჩერდებით. მე პირადად ამას განვიხილავ, როგორც პირად ტრაგედიას. დიახ, რუსეთი დაიღუპა, ჩვენ ამას ვხედავთ და, ეტყობა, არ შეგვიძლია მისი გადარჩენა, თუმცა კი ვცდილობთ. ეტყობა, ასეთია ბედისწერა. მაგრამ დაიღუპა უკრაინაც, თუმცა მისი გულისთვისაც ძალიან ვცდილობდით. ახლა ჩვენს თვალწინ დაიღუპა საქართველო. ჩვენთვის ეს სულერთი როდია“.

რუსეთი, უკრაინა უკვე დაიღუპნენ – იღუპება საქართველოც – ჩვენთვის ეს სულერთი როდია! გეკითხებით: ვინ არიან ეს „ჩვენ“? თქვენ და კონსტანტინ ნათანის ძე ბოროვოი? რუსეთში არის ხალხი, დემოკრატები, რომლებიც ასე ფატალურად არ არიან განწყობილნი და საქმის ვითარებას განიხილავენ დაახლოებით ასე: რუსეთის იმპერია სიცოცხლისუნარიანობის უკანასკნელ სტადიაშია, ბუნებრივ ისტორიულ რღვევაშია და ამ პროცესის დაჩქარებასა და ძალისხმევის გაძლიერებაში ხედავენ თავიანთ ამოცანას. და თქვენი განწყობილების შესაბამისად სწორედ ახლა დადგა ყველაზე ხელსაყრელი დრო, გადავიჭრათ ვენები თუ თავი გავყოთ ყულფში...

მალხაზ ჟვანია

P. S. ახლა კი „ტროას ცხენზე“ და საქართველოს რუსეთის სატელიტად“ გადაქცევაზე. ქალბატონო ვალერია, შეიძლება „შემოგზავნილი“ იყოს კაცი, რომელიც: 2004-2007 წლებში აფინანსებდა, ე.ი. „გასცემდა ხელფასებს“ სახელმწიფო მოსამსახურეებზე? ხელახლა აღჭურვა შეიარაღებული ძალების მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა? ფეხთ და ტანთ ჩააცვა არმიას? მოახდინა ქვეყნის პოლიციის პატრულის ეკიპირება და ჩასვა იგი იმპორტულ მანქანებში? მოახდინა პრაქტიკულად თბილისის ყველა თეატრის რეკონსტრუქცია და ტექნიკური გადახალისება? უზრუნველყო ამ თეატრების ყველა თანამშრომლის და 20-ზე მეტი ანსამბლის დამატებითი სოციალური (ფულადი) დახმარება? მხარს უჭერს ყველა, ასე თუ ისე, მოქმედ კინორეჟისორს? ინახავს მეცნიერებათა აკადემიას? მოახდინა 534 არქიტექტურის ძეგლის – ეკლესიების, მონასტრების რესტავრაცია-აღდგენა? შეაკეთა ან ხელახლა ააგო და კომპიუტერებით აღჭურვა 400-ზე მეტი საშუალო სკოლა, რომელთა უდიდესი უმრავლესობაც სოფლისაა? გაკვალა 300 კილომეტრი გზა? უზრუნველყო ინვენტარით, სამედიცინო მომსახურებით, დაფარა საზღვარგარეთ შეჯიბრებათა ხარჯები და ააგო 18 სპორტული ფედერაციის სპორტულ-სავარჯიშო მოედნები? ეხმარებოდა და ეხმარება მიუსაფარ ბავშვთა და მოხუცთა სახლებს? ბევრი ხომ არაა „შემოგზავნილი კაცისთვის?“. მას ძალიან ცოტა ვინმე თუ იცნობდა, ვინაიდან წითელ ბაფთებს ჭრიდა სააკაშვილი, ვისაც ტაშს უკრავდნენ და გაიძახოდნენ: „მიშა, მიშა!“, ხოლო როცა გაიგო, რომ უფასო სასწრაფო და გადაუდებელი სამედიცინო დახმარების მის პროექტს ძარცვავენ... ის არ არის წმინდანი და გააბრაზა იმან, რომ მას ძაღლადაც არ აგდებდნენ და უნდოდათ მხოლოდ, როგორც მეწველი ძროხა... და წავიდა კიდეც პოლიტიკაში.

P. P. S. მომხდარის მნიშვნელობა არა სააკაშვილის დამარცხებასა და ივანიშვილის გამარჯვებაშია – ეს წარმავალი რამეა. ეს უდიდესი მნიშვნელობის მოვლენაა: ძლიერი გადატრიალებაა ხალხის თვითშეგნებაში. ამ სახელმწიფოს მოქალაქეებმა, როგორც იქნა, შეიგნეს და, რაც მთავარია, პირველად წარმატებით მოსინჯეს თავისი ძალები – მათ შეძლეს მოეხდინათ თავიანთი ნების რეალიზება და წერტილი დაუსვეს გაუთავებელ გადატრიალებებს. ახდა ქართველ ინტელექტუალთა ოცნება, როდესაც უმრავლესობამ და თითოეულმაც ცალ-ცალკე შეიგრძნო პასუხისმგებლობა სამშობლოს წინაშე, დადგა სხვადასხვა პიროვნულ სასოებაზე მაღლა. ამ მომენტიდან ყველა პოლიტიკოსმა გაიგო, რომ დემოკრატიული გზით შეიძლება ალიგავონ საქართველოს პოლიტიკურ-საზოგადოებრივი ასპარეზიდან, თუკი საამისო მიზეზი და ხალხის ნება იქნება.

მ. ჟ.

ცივი გონებით ნაფიქრალი

სტრატეგიული პარტნიორის ნაკარნახევი „ტოლერანტობა“

ძველი ხელისუფლებიდან ახალ ხელისუფლებაზე ძალაუფლების გადაცემის პროცედურა დროს, და აქედან გამომდინარე, მოთმინებას მოითხოვს, მაგრამ ცხრა წლის განმავლობაში ნაციონალთა მიერ გაწამებულ მოსახლეობას სამართლიანობის დამკვიდრების წყურვილი ჰკლავს, თანაც იმის იმედიც, რომ მისი მწამებელი ესა თუ ის ნაციონალი დაისჯება.

არის თუ არა ესოდენი აღტკინება მარტო ჩვენთვის დამახასიათებელი, თუ სხვაგანაც არის მსგავსი გამოვლინება? ამ კითხვაზე პირდაპირი პასუხის გაცემა რთული, შეუძლებელიც კია. სხვასთან შედარებაც, საბოლოო ჯამში, არ დააკმაყოფილებს ჩვენს ინტერესს, ვინაიდან განსხვავება ჩვენსა და მათს შორის მნიშვნელოვანია – ისტორიაც სხვაა და განვლილი გზაც, ხასიათითაც სხვანაირები ვართ და გარეგნობითაც. იქ კანონის ზეობაა, სადაც არა – ქუჩა წყვეტს საქმეს.

ოცი წელია, საქართველოს ხელისუფლება დაბეჯითებით აცხადებს ევროატლანტიკური კურსის პრიორიტეტულობას, საზოგადოებას ტვინს უხვრეტს დასავლურ სიკეთეებზე. შიშველი დასავლური პროპაგანდა ცხრა წელია, თავს ეხვევა დარჩენილ საქართველოს და რახან ეს ასეა და რახან ხელისუფალთა, საზოგადოების გარკვეულ წევრთა დაბეჯითებული განცხადებით დასავლეთი, ჩვენთვის სანუკვარი მიზანია, მხედველობაში უნდა იყოს მიღებული იქაურთა დამოკიდებულება დამნაშავე ხელისუფლებასა და პარტიასთან.

არც ერთ ევროპულ ქვეყანაში არ დაინდობდნენ ხელისუფლებას, რომელსაც თუნდაც ნაციონალთა დანაშაულის ნახევრის ნახევარი რომ ჰქონოდა ჩადენილი.

აღსანიშნავია ისიც, რომ დასავლური კანონმდებლობა არ დაუშვებდა ხელისუფალთა ისეთ პარპაშს, რაც საქართველოში ხდებოდა. დასავლური აზროვნება ვერაფრით ჩაწვდებოდა საქართველოს ხელისუფალთა ფასადური ცხოვრების მიღმა არსებულ ცხოვრებას – უკიდეგანო სიბინძურით, დანაშაულით, ადამიანთა წამებით, სხვა ბარბაროსობით. ცხადია, დასავლეთშიც არიან ხელმრუდე ხელისუფალნიც, მაგრამ საზოგადოების ჭარბი სიფხიზლის პირობებში, ამ მხრივ ოდნავი ვნების გამოვლინება, კანონით მძიმედ ისჯება.

მკითხველს ალბათ ახსოვს გერმანიის კანცლერ კოლის, საფრანგეთის პრეზიდენტ შირაქის, სხვათა წინააღმდეგ აღძრული საქმეები, ჰააგის სასამართლოს მიერ მილოშევიჩის, სხვა პოლიტიკოსთა და სამხედროთა გასამართლება. პერუს პრეზიდენტი ალბერტო ფუჯიმორი დღესაც იხდის სასჯელს. სამხრეთ კორეის ორი პრეზიდენტი იყო მიცემული პასუხისგებაში, არგენტინის სამხედრო ხუნტის წარმომადგენლები, ფოლკლენდის წაგებული ომის შემდეგ, დააპატიმრეს და ციხეში გაისტუმრეს. რომ არა ლუკაშენკოს მფარველი ხელი, ბელორუსში თავშეფარებული ყირგიზეთის პრეზიდენტი კარგა ხანია, ციხეში იქნებოდა. რაღა შორს წავიდეთ – ნაცთა პოლიტიკური პარტნიორი, უკრაინელი იულია ტიმოშენკო 7 წლითაა გამომწყვდეული ციხეში. მის მიერ ჩადენილი დანაშაული ვარდებია ნაცთა დანაშაულთან შედარებით.

სხვა ბევრი მაგალითის მოყვანა შეიძლება, ყველა ის აშკარად მეტყველებს, რომ დამნაშავე ისჯება, მიუხედავად თანამდებობისა. არაერთხელ მითქვამს და ახლაც ვიტყვი – **დამნაშავე ხელისუფლების გასამართლება გამაფრთხილებელი სიგნალია ახალი ხელისუფლებისთვის.**

ასე, რომ საქართველოს მოსახლეობის უდიდეს ნაწილს სულაც არ სწყურია სისხლი, მას სამართალი სწყურია – ობიექტური, მიუკერძოებელი. სწორედ ამას ითხოვს საზოგადოება, როგორც უზენაესი ხელისუფალის, ისე მისი პარტიის მიმართ – უზენაესი გასამართლდეს, მისი პარტია, როგორც დამნაშავე, აიკრძალოს.

მაგრამ რამდენად არის ეს შესაძლებელი? ან საერთოდ დღევანდელი საქართველოს პოლიტიკური ცხოვრებიდან გამომდინარე შეიძლება მსგავსი რამ მოხდეს? ორი რამ აეჭვებს საზოგადოებას – პირველი, აქვს თუ არა ახალს ამის სურვილი და თუ აქვს, გააკეთებინებს ამას სტრატეგიული პარტნიორი?

საიდუმლოებას არ წარმოადგენს ნაცური ხელისუფლების ერთობ გადაჯაჭვული კავშირები სტრატეგიული პარტნიორის პოლიტიკოსებთან, საზოგადოების წარმომადგენლებთან. ამ კავშირებში არა მარტო მერკანტილური „ხელი ხელს ბანს“ ურთიერთობა იყო, არამედ პოლიტიკურიც, ანუ ამერიკისთვის საქართველოს ანტირუსულ პლაცდარმად გადაქცევა, საქართველოს მოსახლეობის გაამერიკელება, მისი მომსახურე პერსონალად გადაქცევა – მეეზოვედ, მძღოლად, დაბალ ტექნიკურ მუშაკად, მიმტანად, უცხოელთა გამრთობად, მეძავად და სხვა.

„სტრატეგიულ პარტნიორს“ სჭირდებოდა და სჭირდება ფეხის დამბანი საქართველო – მეცნიერების, მრეწველობის, სოფლის მეურნეობის, სხვა იმ სიკეთეების გარეშე, რითაც ესოდენ ცნობილი იყო საბჭოთა საქართველო. და დაიწყო დიდი შეტევა წარსულზე და იმ ადამიანებზე, ვისაც შეგნებული ცხოვრება მჭიდროდ აკავშირებდა წარსულთან.

სააკაშვილისა და ნაცების სახით „სტრატეგიულმა პარტნიორმა“ შეუფასებელ ბაჯაღლოს მიაგნო - საკუთარი ერის, ისტორიის, ადათ-წესების მოძულე ხელისუფლებას, ის ვერც ერთ პოსტსაბჭოთა სივრცეში ვერ წააწყდა მსგავსს. ამერიკულ პროექტს ასე იოლად, ერთის ხელის დაკვრით, როგორც საქართველოში, ვერსად განახორციელებდნენ.

ბევრის აზრით, ის, რაც 2003 წელს მოხდა საქართველოში, რევოლუცია არ ყოფილა. მათთვის რევოლუცია სისხლთან ასოცირდება, ანუ იმასთან, რაც მსოფლიო ისტორიაში არაერთხელ იყო. „ვარდების რევოლუცია“ ასეთს ვერ დაიკვეხნის, მაგრამ ცხრა წლის განმავლობაში გატარებული რეფორმებით თუ ვიმსჯელებთ, არც მას აკლდა სისხლი - 21-ე საუკუნისთვის შესაბამისი მასშტაბით.

კომუნიკაციების ეპოქაში ჭარბსისხლიანი რევოლუციები იშვიათობაა. ამ შემთხვევაში სირიის მაგალითი შეუფერებელია. იქ გარედან მოწყობილ ანტისახელისუფლებო ომი მიმდინარეობს. მავანი შემედავება, დასავლეთი, კერძოდ სტრატეგიული პარტნიორი რა შუაშია, ყველაფერი ნაცების და მისი ლიდერის ბრალიაო. ცხადია სააკაშვილისა და მისი ნა-

ცური გუნდის ბრალი განუზომელია, მაგრამ იქნებ ოკეანისგადაღმელიც შუაშია, იქნებ სააკაშვილის აღვირახსნილობის უპირველესი სტიმული სწორედ ისაა და თუ სტიმული არა – წამყრუებელი?

ცხრა წლის განმავლობაში გატარებულ რეფორმებში ლომის წილი სწორედ იმათ მიუძღვით, ვინც მრჩევლების სახით უხვად იყვნენ წარმოდგენილი სახელმწიფო კანცელარიაში, სამინისტროებში, სხვაგან. ცხრაწლიან გაუსაძლისობას სტრატეგიული პარტნიორი აკადემიური სიმშვიდით ადევნებდა თვალს, თანაც სისტემატურად აკეთებდა ხელისუფლების მხარდასაჭერ განცხადებებს. უფრო მეტიც, 2008 წლის არჩევნებში დამარცხება გამარჯვებად მონათლა, ხოლო იმავე წლის ავანტიურისტული ომი – რუსეთის მიერ წინასწარ დაგეგმილ აგრესიად.

ოკეანისგადაღმელი პარტნიორი არა მარტო თვით მოქმედებდა სააკაშვილისა და „ნაციონალური მოძრაობის“ მხარდასაჭერად, არამედ სისტემატურად ავალებდა თავის ევროპელ მოკავშირეებს, ემოქმედათ ამერიკელთა მსგავსად, ისინიც არ აყოვნებდნენ, განსაკუთრებით აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნები.

მხარდაჭერა შეინიშნებოდა საპარლამენტო არჩევნების წინ, თითქმის მთელი წლის განმავლობაში. გაიხსენეთ, რამდენი ევროპელი მაღალჩინოსანი სტუმრობდა საქართველოს. გაიხსენეთ, მათი ქება სააკაშვილის რეფორმებთან დაკავშირებით. გაიხსენეთ აშშ-ის სახელმწიფო მდივნის ჰილარი კლინტონის ვიზიტები და მისი აღფრთოვანებული სიცილ-კისკისი სამწყემსოს კარგ მუშაობასთან დაკავშირებით.

დასავლეთმა არც საზარელი ვიდეომასალის გამოქვეყნების შემდეგ დაყარა ფარ-ხმალი. მან ისეთი პროპაგანდა გააჩაღა, თითქოს წამების შემთხვევები ჩვეულებრივი რამ იყოს სხვა ქვეყნების ციხეებში. **დასავლეთი დანაშაულზე კი არ აკეთებდა აქცენტს, არამედ „დემოკრატიული“ ხელისუფლების სწრაფ რეაგირებაზე, ორი მინისტრის განთავისუფლებაზე.**

არჩევნებამდე 4-5 დღით ადრე საქართველოში სტუმრად მყოფმა უნგრეთის პრემიერ-მინისტრმა ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა - მან საქართველოს მოსახლეობას მოუწოდა, არ დაეშვა გამოუსწორებელი შეცდომა და მხარი არ დაეჭირა ოპოზიციისთვის. გაიხსენეთ არჩევნების დღეც – და ამერიკული ეგზიტპოლისტი ორგანიზაციის უტუხი მცდელობა საზოგადოების შეცდომაში შეყვანასთან დაკავშირებით.

სააკაშვილის ტელევიზიების მიერ მოწოდებული ეგზიტპოლისტური მონაცემებით თუ ვიმსჯელებთ, დღევანდელ პარლამენტში უმრავლესობით „ნაციონალები“ უნდა იყვნენ, „ქართული ოცნება“ – უმცირესობით, მათ გარდა იქ „ქრისტიან-დემოკრატებიც“ მოიაზრებოდნენ. ეს მონაცემები ზუსტად ის იყო, რასაც მთელი წლის განმავლობაში ჩაგვჩიჩინებდა IRI და NDI.

არჩევნებიდან თითზე ჩამოსათვლელი დრო გავიდა. სტრატეგიულმა პარტნიორმა შეიცვალა შეხედულება საქართველოს მიმართ? შეეგუა დამარცხებას? საზოგადოების გარკვეულ ნაწილს მათი ფერიცვალების, უფრო ზუსტად, პოლიტიკის ცვლის დიდი ეჭვი აქვს. დასავლეთი, კერძოდ აშშ ქართულ წაგებას გააანალიზებს და ახალ ხელისუფლებას აიძულებს, ისე მოიქცეს, როგორც მას სურს.

დასავლეთი მტკიცედ უწევს დახმარებას სააკაშვილსა და ნაცებს, რისი დასტურიცაა აშშ-ის ელჩის ჩასვლა ზუგდიდში – საარჩევნო ვნებათაღელვის ჩასახშობად. არჩევნების შემდეგ ივანიშვილის მხარდამჭერთა საარჩევნო უბნებზე შეტევა, კლინტონის სატელეფონო ზარის შემდეგ, შეწყდა. იკლო „მეოცნებეთა“ კრიტიკამ „ნაცთა“ მიმართ. იმატა ტოლერანტულმა რიტორიკამ და იმან, რომ შემწყნარებლები უნდა ვიყოთ.

ყოველივე აღნიშნულმა დაამშვიდა დასჯის მომლოდინე ნაციონალები. „სტრატეგიული პარტნიორის“ წყალობით დამნაშავე ხელისუფლება მსოფლიო საზოგადოებას ერთობ დიდ დემოკრატად წარმოუდგა, ისეთად, რომელიც დამარცხებას ეგუება და პირველი ულოცავს გამარჯვებას მოწინააღმდეგეს, გარდა ამისა, პრეზიდენტი თავისი სასახლის წინ ეგებება გამარჯვებულს და ა.შ.

სწორედ ამ შეხვედრის ამსახველ ფოტოსურათებს აფრიალებდნენ ამერიკელი პოლიტიკოსები პრესის წინ – სააკაშვილის დემოკრატობის დასამტკიცებლად, რაც იმის მანიშნებელია, რომ ამერიკის პოლიტიკა იხტიბარს არ იტეხს, მსოფლიოს უმტკიცებს, რომ ამერიკული პროექტი – „ვარდების რევოლუცია“ დემოკრატიულია, რომ მან ტაიმ-აუტი აიღო, რომ ერთხანს ის არ იქნება აღმასრულებელ ხელისუფლებაში, მაგრამ ქართულ პოლიტიკაში იქნება და მოემზადება გამარჯვებისათვის. თუ როდის მოხდება ეს, მომავალი გვიჩვენებს, თანაც არცთუ შორეული.

6 ნოემბერს ბევრი რამ გადაწყდება. აშშ-ის საპრეზიდენტო არჩევნები ბევრ რამეს მოჰფენს ნათელს. რესპუბლიკელთა გამარჯვების შემთხვევაში, უდავოდ, განმტკიცდება სააკაშვილის პოზიციები და მისი ერთწლიანი პრეზიდენტობა სხვა ძალას შეიძენს – სავარაუდო ტექნიკურიდან ნამდვილი ძალაუფლების მატარებლამდე.

დღეს შექმნილი ორხელისუფლებიანობა ყველასთვის მიუღებელია. მოქმედ კონსტიტუციას ეხამუშება ასეთი რამ, მით უმეტეს მაშინ, როდესაც, მისი მიხედვით, ძალაუფლება პრეზიდენტს უპყრია ხელთ. რაც არ უნდა ვიძახოთ, დემოკრატები ვართ და პარლამენტისა და ახალი აღმასრულებელი ხელისუფლების დამოკიდებულება პრეზიდენტის ინსტიტუტისადმი ტოლერანტული იქნება, დაუჯერებელია.

სწორედ ეს ბადებს საზოგადოებაში აზრს, რომ სააკაშვილი და მისი ნაცები რაღაცას მოიმოქმედებენ. ამის საბაბს იძლევა ის ვითარება, რაც მედიაშია შექმნილი. თუ არჩევნების შემდგომი ორი დღის განმავლობაში ნაცთა დამცველი ექსპერტობა თითქოს ზღვამ ჩაყლაპა, დღეს ისევ აბრუებს მაყურებელს.

დარწმუნებული ვარ, ცხრა წლის განმავლობაში ნაცთა მაქებარი ზოგიერთი პოლიტოლოგი, რომელმაც უკვე აგინა სააკაშვილს, ინანიებს. ერთ-ერთმა აქუბარდიას ტელევიზიით ისეთი ანტისააკაშვილური ცეცხლი დაანთო, უკეთესს რომ ვერ ინატრებდა ოპოზიცია (არჩევნებამდე). მას ნამდვილად არ გასჭირვებია აკლიმატიზაცია. ქართული „ტოლერანტობიდან“ გამომდინარე - მას უდავოდ არ გაუჭირდება „ოცნებისკენ“ გზის გაკვალვა. სამწუხაროდ, ასეთები ყველა ბანაკში დაფასებულია.

განვლილმა საარჩევნო წელმა წარმოაჩინა „სტრატეგიულ პარტნიორთან“ თანამშრომლობის რაობა, გამოავლინა არათანაბარი პარტნიორობის უაღრესად მანკიერი მაგალითები. ან რა პარტნიორობაზეა ლაპარაკი ყველა პარამეტრით ძლიერ ქვეყანასთან, უსუსური პატარა ქვეყნისა? ზღაპარია ყოველივე ეს – თვალის მომატყუებელი, მხოლოდ ყურთასმენის მაამებელი.

სინამდვილეში სხვა რამესთან გვაქვს საქმე, ანუ „ვუისთან“. საქართველომ რის ვაი-ვაგლახით თავი დააღწია დიდი ქვეყნის „ვაის“, მაგრამ საკუთარი უმეცრებით თავი „ვუიში“ გაჰყო. რომ იტყვიან – „ვაის გავეყარეთ, ვუის შევეყარეთო“ – სწორედ ასეა საქმე. თან არც ვიცით, რა მოულოდნელობაში ამოვყოფთ თავს, ისე, როგორც ამოვყავით ბოლო ცხრა წლის განმავლობაში.

„ჩვენი თავი, ჩვენადვე გვეყუდნესო“, – ბრძანა დიდმა ილიამ. მაგრამ ამ შეგონებას შეგნებულად ვუვლით გვერდს, სხვის მოიმედეობაზე ვართ გადასული, მუდამ გარეთ ვიყურებით, ერთის სურვილით – ვინმემ გვიპატრონოს.

ვინმეს პატრონობა კი ისეთია – ნაცთა პარპაში რომ ჰქვია.

ჰამლეტ ჭიპაშვილი,
პოლიტოლოგი.

SIC!

ფინანსთა მინისტრის მოვალეობის შემსრულებელმა ალექსანდრე ხეთაგურმა ტელეკომპანიებისთვის დაგროვილი დავალიანებების ჩამოწერა ქართული ტელემედიის განვითარების ხელშეწყობად შეაფასა. მედიაწარმომადგენელთა შეფასებით კი, ეს ამნისტია მხოლოდ ე.წ. ნაციონალური არხებისთვისაა, რომელთაც 2012 წლის ივლისის მონაცემებით, დაახლოებით 22 მილიონი ლარის დავალიანება აქვთ.

„ეს ფინანსური ამნისტია კი არა, ნაციონალური მოძრაობის გადაწყვეტილებაა, რომ როგორმე იხსნან გაკოტრებისგან და არ დაკარგონ ეს ტელევიზიები, თორემ სინამდვილეში ეს ტელევიზიები დაკარგული აქვთ, რადგან გაკოტრებულები არიან ამ დავალიანებისა და მოსალოდნელი შემცირებული შემოსავლების გამო“, – აცხადებს ტელეკომპანია „მეცხრე არხის“ გენერალური დირექტორი კახა ბექაური.

ტელეკომპანია „მაესტროს“ ხელმძღვანელი მამუკა ღლონტი კი თვლის, რომ ფინანსთა მინისტრის მოვალეობის შემსრულებლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება კრიმინალია. **„სამართლიანი გადაწყვეტილება კი არა, ეს კრიმინალია, კრიმინალია იმათი მხრიდანაც, ვინც ამ ტელეკომპანიებს დავალიანებები ჩამოაწერა და იმათ მხრიდანაც, ვისაც ეს ვალი ჩამოაჭრეს“,** – აცხადებს მამუკა ღლონტი.

ხელისუფლებამ ტელეკომპანიებისთვის შეღავათების დაწესება 2010 წელს გადაწყვიტა, როდესაც პარლამენტში გამოსვლისას სააკაშვილმა განაცხადა, რომ ყველა სატელევიზიო არხს საგადასახადო დავალიანება ჰქონდა სახელმწიფოს წინაშე, განსაკუთრებით კი რეგიონალურ ტელევიზიებს. მაშინ პრეზიდენტი გამოვიდა წინადადებით, ფინანსური ამნისტია გამოეცხადებინა ყველა რეგიონალური ტელევიზიისთვის.

„საერთაშორისო გამჭვირვალობა – საქართველომ“ მაშინვე აღმოაჩინა, რომ რეგიონალური ტელევიზიების საგადასახადო დავალიანებებსა და ჯარიმებზე 36 მილიონიდან მაქსიმუმ 5-6 მილიონი მოდიოდა.

მთავრობამ კი პარლამენტში შეიტანა კანონპროექტი, რომლის მიხედვითაც საქართველოში არსებული ყველა ტელევიზია, რეგიონალურიც და ეროვნულიც, საგადასახადო ამნისტიას მიიღებდა.

ფინანსური ამნისტიციის იდეა, სავარაუდოდ, სააკაშვილს „25-ე არხის“ 277500-ლარიანმა დავალიანებამ შთააგონა, რომლის გადახდასაც ის არ აპირებდა, რადგან დავალიანება 2004 წლამდე დაუგროვდა. არხის მფლობელები ამბობდნენ, რომ ვალი დაგროვდა მაშინ, როდესაც ისინი მხოლოდ ფორმალურად ითვლებოდნენ ტელევიზიის მფლობელებად და ტელევიზიას სინამდვილეში ასლან აბაშიძე აკონტროლებდა.

„საერთაშორისო გამჭვირვალობა – საქართველოს“ მიერ ჩატარებული კვლევის მიხედვით, სახელმწიფოს მიმართ კრიტიკულად განწყობილ ტელევიზიებს „კავკასიას“ და „მაესტროს“ საგადასახადო დავალიანება არ ერიცხებოდათ, რადგან ხელისუფლების მიმართ კრიტიკულად განწყობილი არხები გადასახადების გადაუხდელობის შემთხვევაში ფინანსური პოლიციის სამიზნეები ხდებოდნენ.

საბოლოოდ, რეგიონულ ტელევიზიებს 2-მილიონიანი დავალიანება ჩამოაწერეს, დანარჩენი 34 მილიონი კი – ცენტრალურ არხებს. თუმცა, უცნობია, თითოეულ ტელევიზიას რა ოდენობის დავალიანება ჩამოეწერა.

მიმდინარე წელსაც (17 ივლისს) შემოსავლების სამსახურის ვებ-გვერდზე დავალიანების მქონე კომპანიების, მათ შორის ტელევიზიების სია გამოქვეყნდა, რომელიც 2 დღის შემდეგ მოულოდნელად გაქრა. იმ მონაცემების მიხედვით, ტელეკომანია „იმედს“ დაახლოებით 14, „რუსთავი 2“-ს 5,5, ხოლო „საზოგადოებრივ მაუწყებელს“ კი 3,5 ლარის დავალიანებები ჰქონდათ.

კახა ბექაური: **„ეს არის პირდაპირ პრივილეგირებულ მდგომარეობაში ჩაყენება ყოფილი სახელისუფლებო არხების, ანუ იმ არხების, რომელთაც მიხეილ სააკაშვილი ფლობს. თან ეს განსაკუთრებით აქტუალური გახდა ამ პერიოდში, როდესაც შიში მოეხსნა ბიზნესს. მათ, ვისაც ეშინოდა ამ ორი არხის გარდა სადმე სხვაგან რეკლამის მიტანისა, უკვე თამამად დაიწყეს რეკლამების მიტანა სხვა ტელეკომპანიებშიც. ის ფული, რომელიც სარეკლამო ბაზრის მონოპოლიზაციით შესდიოდათ, ფაქტობრივად, ველარ შეუვათ, რადგან ახლა უკვე რეკლამა მთელ მედიასივრცეზე გადანაწილდება პრესასა და ტელევიზიებში.**

შერჩებათ თუ არა საჩუქარი ნაციონალურ არხებს?

და რაც მთავარია, ვის ინტერესებში შედიოდა მათი ამგვარი მფარველობა, რაც საგრძნობლად აზარალებდა ბიუჯეტს?

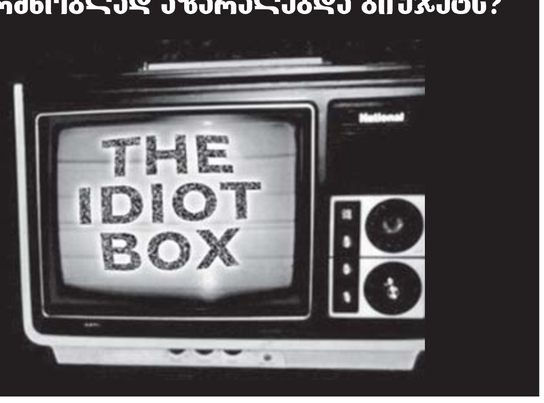

ნაციონალურმა მოძრაობამ გათვალა, რომ მათ ტელეკომპანიებს სარეკლამო შემოსავლები შეუმცირდებოდათ. აღარც ის სუბსიდიები იარსებებს, რასაც სარეკლამო შემოსავლის სახით ბიუჯეტი უხდიდა ამ ტელეკომპანიებს. იმისათვის, რომ ეს ტელევიზიები არ გაკოტრდეს, სასწრაფოდ უნდა გაკეთებულიყო ფინანსური ამნისტია, მაგრამ ეს არის აბსოლუტურად უკანონო გადაწყვეტილება. ეს ტელეკომპანიები, ფაქტობრივად, გაკოტრებულები არიან, რადგან რამდენიმემილიონიანი დავალიანებები გააჩნიათ“.

მამუკა ღლონტს იმედი აქვს, რომ სამართლიანობა მალე აღდგება და მედიასივრცის ყველა მოთამაშეს თანაბარი პირობები ექნება.

„როგორც კი ხელისუფლება შეიცვლება, უნდა ვიჩივლოთ, რომ სათანადოდ გამოიძიონ, რა და როგორ მოხდა“, – აცხადებს ტელეკომპანია მაესტროს ხელმძღვანელი.

კახა ბექაურიც თვლის, რომ მათ ახალ ხელისუფლებას უნდა მოსთხოვონ, რომ ამ უკანონო გადაწყვეტილებას ლეგიტიმაცია არ მისცენ.

„მათ არა მარტო ეს ვალი უნდა გადაიხადონ, არამედ ძველი ამნისტიის საკითხიც უნდა გამოიძიონ – უნდა გაირკვეს, რა მოტივები არსებობდა ამ ვალების პატიების და ეს ვინ გადაწყვიტა“, – მიიჩნევს ბექაური.

როგორც ბექაური ამბობს, პირველი ამნისტიის დროს ამ ტელეკომპანიების მფლობელები ოფშორული კომპანიები იყვნენ და რატომ აპატიეს ამ ოფშორულ კომპანიებს საქართველოს ბიუჯეტის მიმართ არსებული რამდენიმე ათეულმილიონიანი ვალი, ესეც საინტერესოა.

კახა ბექაური თვლის, რომ ისიც საინტერესო და გამოსაძიებელია, რატომ წარმოექმნათ ამ ტელეკომპანიებს ამხელა დავალიანებები.

როგორც ექსპერტი დავით ებრალიძე აცხადებს, აღმასრულებელ ხელისუფლებას აქვს გადაცემული იმისი ლეგიტიმაცია, რომ საგადასახადო ვალდებულებები აპატიოს და რამდენად შეძლებს ახალი ხელისუფლება ამის შეწინააღმდეგებას ან გადახედვას, საეჭვოა.

თუკი რომელიმე ტელეკომპანია იჩივლებს, იმისათვის რომ სამართლიანობა აღდგეს, ებრალიძის განმარტებით, ამ შემთხვევაში სასამართლომ შეიძლება, შეაფასოს, რამდენად ლეგიტიმურად გამოიყენება ეს უფლება ხელისუფლებამ. ამ თვალსაზრისით კი ლეგიტიმურობის პრობლემა არ დგას.

„მეორეა, ეს რამდენად არაკონკურენტუნარიან გარემოს ქმნის. ეს გარკვეულწილად წინააღმდეგობაშიც შედის კონსტიტუციასთან, რადგან, ერთი მხრივ, ხდება საგადასახადო შეღავათების დაწესება კონკურენტი ფირმების საზიანოდ, შეიძლება ამ კუთხითაც მიუდგე და იმ სამართლებრივი ნორმის ლეგიტიმურობა დააყენო ეჭვქვეშ, რომლითაც მიეცა უფლება აღმასრულებელ ხელისუფლებას, ეს ქმედება განეხორციელებინა. მეორეს მხრივ, კონკრეტულად ამ ფაქტის მიმართ რამდენად დადგება მისი ანულირების საკითხი, ამას ეჭვქვეშ დავაყენებდი“, – ამბობს დავით ებრალიძე.

რა კუთხით შეუძლია საპარლამენტო საგამოძიებო კომისიას ამ საკითხის დაყენება, ებრალიძე თვლის, რომ აღმასრულებელი ხელისუფლების ეს ქმედება შეიძლება გასაჩივრდეს სამოქალაქო სასამართლოში იმ კუთხით, თუ რამდენად კანონიერია ეს ქმედება, საკონსტიტუციო სასამართლოში კი იმის დადგენა შეიძლება, ხომ არ ეწინააღმდეგება კანონი კონსტიტუციას. პარლამენტმაც შეიძლება სწორედ ამ კუთხით შეისწავლოს საკითხი, რომ ის ძველი კანონი ხომ არ ეწინააღმდეგება კონსტიტუციას, მაგრამ თუ დადგინდა რომ ასეა, ძველი კანონით უკვე მიღებულ გადაწყვეტილებებზე ეს ველარ იმოქმედებს.

„საკონსტიტუციო სასამართლოში თეორიულად არის შანსი, კონკრეტული საკანონმდებლო ნორმის მიმართ კითხვის ნიშნები დაისვას, მაგრამ უკვე მომხდარი ფაქტის მიმართ, ვეჭვობ, იმოქმედოს.

თუ სისხლის სამართლის კუთხით გამოიკვეთება გარკვეული ჩინოვნიკების დაინტერესება, ეს გარკვეული ტიპის კორუფციადაც შეიძლება იყოს აღქმული, რომ მან (ჩინოვნიკმა) სპეციფიკური ინტერესი გამოავლინა კონკრეტული ტელეკომპანიის მიმართ, რომელიც მის პოლიტიკურ ძალას უდგას გვერდში, ანუ პოლიტიკური კორუფციის, სისხლის სამართლის კუთხით შეიძლება, უფრო პერსპექტიული იყოს მოქმედება. თუ გამოძიება დაადგენს, რომ ამ ნაბიჯში იკვეთებოდა არა ზოგადად მედიის, არამედ კონკრეტული მედიაკომპანიის ხელშეწყობა, კონკურენციის საპირისპიროდ და თან გარკვეული პოლიტიკური მიზნებისთვისაც, შესაძლოა, ეს საქმე პერსპექტიული იყოს“ , – აცხადებს დავით ებრალიძე.

მარიამ თოდაძე

ვინ ვინ არის

მინისტრიც ასეთი უნდა!

საქართველოს სოფლის მეურნეობა რომ მრავალდარგოვანია და მისი აღმასვლის ხელმძღვანელობას ამ დარგის სპეციალისტი და გამოცდილი მუშაკები ესაჭიროება, ამაზე არავინ დავობს. მაგრამ საოცარია, რომ უკანასკნელ წლებში სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ხელმძღვანელობა და აპარატი ძირითადად დაკომპლექტებული იყო სოფლის მეურნეობის დარგის უცოდინარი შემთხვევითი ხალხით. შედეგიც შესაბამისია – საქართველოში ყოველწლიურად კლებულობს სახნავ-სათესი ფართობების ოდენობა და, შესაბამისად, სოფლის მეურნეობის პროდუქტები. ამიტომაა, რომ მოსახლეობის მოთხოვნების დასაკმაყოფილებლად ქვეყანაში ყოველწლიურად სხვადასხვა ქვეყნიდან დიდი რაოდენობით შემოდის ხორბალი და ხორბლის ფქვილი, ხორცი და ხორცპროდუქტები, რძე და რძის ნაწარმი, კარტოფილი, ბოსტნეული, ბაღჩეული, კონსერვები და ა. შ. შესასყიდად კი ქვეყნიდან გადის დიდი რაოდენობით მყარი ვალუტა.

ამ წერილში მინდა ყურადღება გავამახვილო სოფლის მეურნეობის მინისტრ ზაზა გოროზიაზე, რომელიც სპეციალობით ექიმია და სოფლის მეურნეობის წარმოებაში არასდროს უმუშავია. დარწმუნებული ვარ, ის ხორბლისა და ქერის ნათესს, ცხვარსა და თხას ერთმანეთისგან ვერ გაარჩევს. სამაგიეროდ, თვითკმაყოფილებისა და განდიდების ჩვევა კარგად აქვს განვითარებული. როგორც საინფორმაციო საშუალებებით შევიტყვეთ, მინისტრმა ზ. გოროზიამ თანამდებობაზე მოსვლისთანავე სახელმწიფო ბიუჯეტის თანხებით 120 ათას ლარად შეიძინა მსუბუქი ავტომობილი, კომფორტული პირობები შეიქმნა თავისათვის. მაშინ, როცა ამ თანხით რომელიმე რაიონში ერთი მცირე გადამამუშავებელი საწარმოს აშენება შეიძლებოდა, რაც მოსახლეობას შეღავათს მისცემდა.

სხვას რომ ვერაფერს აკეთებდა, იგი რაიონებში ახლად შეძენილი ავტომობილებით დასეირნობდა და სხვადასხვა ობიექტების დათვალიერებით კმაყოფილდებოდა. როგორც საინფორმაციო წყაროები იტყობინებოდნენ, სხვადასხვა დროს მან დაათვალიერა ტექნიკის სერვისცენტრები და კახეთში მიხოს ატმის ბაღი, რითაც დიდი კმაყოფილება გამოხატა. ეს ხდება მაშინ, როცა მიმდინარეობს თავთავიანი კულტურების მოსავლის აღება კახეთში, კასპის რაიონის მოსახლეობა სარწყავ წყალს ვერ იღებს და მოსავალი ეღუპებათ. სამეგრელოში მძვინვარებს თეთრი პეპელა და ანადგურებს მწვანე ნარგავებს. ყოველივე ეს იმას ნიშნავს, რომ მინისტრმა ზ. გოროზიამ არ იცოდა, რა უნდა ეკეთებინა. აღსანიშნავია, რომ იგი სექტემბერში არსად გამოჩენილა და სოფლის მეურნეობის საკითხებზე მოსახლეობას ინფორმაციებს პრემიერ-მინისტრი ვ. მერაბიშვილი აწვდიდა. როგორც საზოგადოებაში მოარული ხმები გავრცელდა, იგი ამ პერიოდში უტაქტო მოქმედების გამო მწარედ გალახულა და მკურნალობის პროცესს გადიოდა. საინფორმაციო წყაროებით შევიწყვეთ ისიც, რომ საპარლამენტო არჩევნების წინა დღეებში ზუგდიდში იმყოფებოდა, სადაც თურმე გახსნილი ჰქონდა საპარლამენტო არჩევნების გამყალბებელი საიდუმლო შტაბი და იქიდან ხელმძღვანელობდა ზუგდიდსა და სამეგრელოში არჩევნების გაყალბების საქმიანობას.

ეს ხდება მაშინ, როცა სოფლად დაძაბული სამუშაოები მიმდინარეობს: ყურძნის, კარტოფილის, სიმინდის, ბოსტნეულის და სხვა საშემოდგომო კულტურების მოსავლის აღება-დაბინავება, ამასთანავე მიწათმოსარგებლეები თავთავიანთი კულტურების თესვისთვის ემზადებიან.

სწორედ ამ დროს არ ჰყავს ქვეყანას სოფლის მეურნეობის მინისტრი, ის არჩევნების გაყალბებით არის დაკავებული და მისი არყოფნის გამო სამინისტრო უმოქმედოა. თუმცა, ისიც უნდა აღინიშნოს, რომ მინისტრის არც ერთი მოადგილე სოფლის მეურნეობის სპეციალისტი არ არის და მათ არ ძალუძთ ამ მნიშვნელოვანი დარგის გაძღოლა.

იმედია, რომ სამინისტროში საკადრო ცვლილებები ჩქარა მოხდება და მინისტრისგან დავიწყებული სამინისტრო კვალიფიციური სოფლის მეურნეობის სპეციალისტებით შეივსება, რაც, ჩემი ღრმა რწმენით, წინ წასწევს ამ მნიშვნელოვანი დარგის განვითარებას. ზ. გოროზიამ კი ზუგდიდსა და სამეგრელოში საპარლამენტო არჩევნების გაყალბების ხელშეწყობისთვის პასუხი უნდა აგოს.

მოსახლეობამ ისიც უნდა იცოდეს, რომ ანალოგიურად მართავდა სამინისტროს წინა მინისტრი ბ. კვეზერელი, რომელსაც თურმე საზღვარგარეთიდან დედალი ძროხები ჩამოჰყავდა და ამით უნდოდა სოფლის მეურნეობის გაძლიერება.

ირაკლი დვალი

◎ მიშას ქალები ნაყვარება...

„ძალიან მალე ყველაფერი ამოტივტივდება და იმდენი რამ გაირკვევა სააკაშვილის ინტიმურ ურთიერთობებზე, რომ მე მონაგონი ვიქნები“...

„უზომოდ კმაყოფილი ვარ, რადგან მე ვიყავი პირველი ქართველი რუსეთში, რომელიც სააკაშვილს დაუპირისპირდა. რაღა თქმა უნდა, მისი რეჟიმის დამხობის შემდეგ ბედნიერი ვარ. სააკაშვილმა თავისი ახირებებით საქართველო ქვესკნელში ჩაიყვანა. ქართველ ხალხს მილიარდობით ვალი აჰკიდა, ქვეყანაში ვერც ინვესტიციები მოიზიდა, მძიმე ვითარება რომ გამოესწორებინა. მართალია, ბატონ ბიძინა ივანიშვილს ახლოს არ ვიცნობ, მაგრამ ღრმად ვარ დარწმუნებული, საქართველოსთვის ეფექტიანი მენეჯერი იქნება. მთავარია, ჭკვიანი პარტნიორები ამოიყენოს მხარში და ეკონომიკა ააღორძინოს, — აცხადებს მოსკოვში მოღვაწე ტელეწამყვანი თინა კანდელაკი“.

„კი, სააკაშვილმა კარგი რაღაცებიც გააკეთა — გზები შეაკეთა, სახლები შეღება, პოლიციის გამჭვირვალე შენობებიც კარგად მოქმედებს ადამიანების ფსიქოლოგიაზე, მაგრამ ეს საკმარისი არ არის. ქართველ ხალხს სჭირდება სამუშაო ადგილები და ნორმალური ანაზღაურება. ყველას უნდა ჰქონდეს შესაძლებლობა, ოჯახი გამოკვებოს, ბავშვებს განათლება მისცეს, იმოგზაუროს“, — აღნიშნავს თინა კანდელაკი და შეკითხვას — **„თინა, ერთ-ერთ ინტერვიუში მითხარი, რომ სააკაშვილმა ინტიმური ურთიერთობა შემოგთავაზა, რაზეც უარი განუცხადე. ამის შემდეგ წარმოიშვა თქვენ შორის კონფლიქტი“** — უპასუხებს:

„მესმის, სააკაშვილის ეპოქა დასრულდა და ჩვენ შორის მომხდარი ყველას დაწვრილებით აინტერესებს... რა თქმა უნდა, უთანხმოება მხოლოდ ამის ბრალი არ ყოფილა. როდესაც დავინახე, რომ სააკაშვილს საქართველო არასწორი მიმართულებით მიჰყავდა და ამის შესახებ საჯაროდ ავლაპარაკდი, ჩვენ შორის შავმა კატამ გაირბინა, თორემ რა შემომთავაზა და რაზე ვუთხარი უარი, მეორეხარისხოვანია. ძალიან მალე ყველაფერი ამოტივტივდება და იმდენი რამ გაირკვევა სააკაშვილის ინტიმურ ურთიერთობებზე, რომ მე მონაგონი ვიქნები“!

„ჯერ კიდევ როდის ვთქვი, თუ ბიძინა ივანიშვილი საპარლამენტო არჩევნებში გაიმარჯვებს, მიხეილ ნიკალაევიჩი თავის კარიერას დაასრულებს-მეთქი, რაც რუსმა ე.წ. ლიბერალმა ჟურნალისტებმა არ დაიჯერეს, რადგან სააკაშვილი ძალიან უყვართ. მოგეხსენებათ, მათ ხშირად იწვევდა საქართველოში და კარგადაც „აგულავებდა“... და კიდევ იმის გამო, რომ სააკაშვილთან ძალიან ცუდი ურთიერთობა მაქვს, მის მიერ მართული ტელეარხები ჩემ შესახებ ყოველთვის უარყოფით ინფორმაციას ავრცელებდნენ, ჩემს ნათქვამს ამახინჯებდნენ. სააკაშვილს სურს, შემიქმნას იმიჯი, რომ უამრავ ოლიგარქ მამაკაცთან მაქვს ურთიერთობა და ძირითადად ამ „საქმით“ ვარ დაკავებული. არადა, ამ სისულელეების არავის სჯერა, ყველამ კარგად იცის, რომ მაქვს უზარმაზარი, რუსეთში ცნობილი საკომუნიკაციო კომპანია და პარალელურად სხვადასხვა კომპანიასთანაც ვთანამშრომლობ... „ჩემი რესტორანი „თინათინიც“ ძალიან პოპულარულია მოსკოვში. სამწუხაროდ, ისეთი დაკავებული ვარ, რომ ჩემს რესტორანს დიდ ყურადღებას ვეღარ ვაქცევ“, — განაგრძობს რესპონდენტი.

„რუსმა ჟურნალისტებმა არ იციან, ვინ არის ბიძინა ივანიშვილი, რადგან იმხანად, როცა ბატონი ბიძინა რუსეთიდან წავიდა, დღევანდელი ჟურნალისტები კარიერას იწყებდნენ. სააკაშვილი, მიუხედავად პუტინთან ცუდი ურთიერთობისა, დიდძალ ფულს ხარჯავდა, რუსულ მედიას, რუს ჟურნალისტებს მისთვის თეთრი პიარი რომ აეგორებინათ. ამიტომაც მეუბნებიან რუსი ჟურნალისტები, ივანიშვილს რა უნდა, ქართველი ერის წინამძღოლი მიხეილ სააკაშვილიაო. მე კი წლების განმავლობაში გავკიოდი, ქართველი ერის კი არა, მხოლოდ და მხოლოდ „ნაციონალური მოძრაობის“ წინამძღოლია-მეთქი. ამიტომაც მინდა, მივმართო ბიძინა ივანიშვილს: ბატონო ბიძინა, თუ მომცემთ საშუალებას, როდესაც საქართველოში ჩამოვალ, ვრცელ ინტერვიუს ჩავწერ თქვენთან. ეს აუცილებელია, რადგან რუსეთში ყველამ უნდა გაიგოს, რომ ბიძინა ივანიშვილი დიდი ხანია, ქართველი ერის ლიდერია და, რაც მთავარია, თუ რუსეთიდან ვინმემ ინტერვიუ უნდა ჩაწეროს ივანიშვილთან, ალბათ, ამაში ეჭვი არავის ეპარება, რომ ეს ჟურნალისტი მე, თინა კანდელაკი უნდა ვიყო“, — ამბობს თინა კანდელაკი.

„დღეს საზოგადოებრიობა ისეთ საინფორმაციო ველში ცხოვრობს, არაფერი იმალება. ისევე როგორც არ დაიმალა სილვიო ბერლუსკონის, ბუშის და სხვა პირველი პირების სასიყვარულო ისტორიები, თუმცა, ამის გამჟღავნებას მათთვის ხელი არ შეუშლია, პოლიტიკური მოღვაწეობა განეგრძოთ, სააკაშვილისა კი რა მოგახსენოთ... მართალია, ქართველები ტემპერამენტიანები ვართ და ეს ყველა ქართველი ვაჟკაცისთვის დამახასიათებელია, მაგრამ, რასაც სააკაშვილი ქალებთან ურთიერთობისთვის აკეთებს, ამას ვაჟკაცობა არ ჰქვია... მე ავდექი და, მის მიერ შემოთავაზებული სისულელე გაგიმჟღავნეთ (მის განვრცობას საჭიროდ აღარ მივიჩნევ), ძალიან მალე კი უამრავი ქართველი გოგონა აიმაღლებს ხმას და მოჰყვება მსგავს ამბებს. დიახ, ვიღაცამ, ისევე როგორც მე, უარი უთხრა ინტიმურ ურთიერთობაზე, ვიღაც დათანხმდა. მაგრამ სააკაშვილს რამდენი ქალიც უნდა ჰყოლოდა, ვერასდროს იქნებოდა ისეთი მამაკაცი, როგორიც ქალებს მოსწონთ. მიმაჩნია, რომ მამაკაცმა ქალი არა ფულით და თანამდებობით, არამედ ვაჟკაცობითა და ადამიანობით უნდა მოხიბლოს. ხოლო თუ ქალს რაღაცის სანაცვლოდ ფულს შესთავაზებ და ისიც დაგთანხმდება, ეს ქალის მოხიბვლას არ ნიშნავს“.., — განმარტავს ტელეწამყვანი.

„ჯერჯერობით გათხოვებას არ ვაპირებ, რადგან ძალიან დაკავებული ვარ. შვილები ძალიან კარგად არიან. ერთად ვცხოვრობთ მე, ჩემი შვილები და დედაჩემი. როგორც კი დროს გამოვნახავ, ბავშვებთან ერთად ვესტუმრები ჩემს საქართველოს, რომელიც ძალიან მენატრება. ღამით, სოციალურ ქსელში რომ შევდივარ ხოლმე, მხოლოდ საქართველოს ამბებს ვკითხულობ და თბილისის სურათებს ვათვალიერებ. ვერ წარმოიდგენთ, როგორ მიხარია საქართველოში ჩამოსვლა. არადა, სააკაშვილის რეჟიმის პერიოდში ამერიკასა და ევროპის ქვეყნებში დავფრინავდი და საქართველოში ვერ ჩამოვდიოდი. ბოლოს საქართველოში 2008 წელს, აგვისტოს ომამდე ვიყავი“ — დასძენს თინა კანდელაკი.

◎ ტარიფი ჩვენი მღელვარებისა

ვინ და რანაირად „შეკაზმავს ცხენს?“

გადასახადების შემცირება — ნებაყოფლობითი თუ იძულებითი პროცესი?!

საქართველოში ნებაყოფლობითი ინიციატივების დრო დადგა. ბიძინა ივანიშვილის მოწოდებამ ბიზნესმენებისადმი გარკვეული შედეგი გამოიღო. მაგალითად, „ტელეიმედი“ ნებაყოფლობით დაუბრუნეს მის კანონიერ მფლობელს, ზოგიერთმა ნავთობკომპანიამ ასევე თავისი სურვილის შესაბამისად გააიფა საწვავი, თბილისის მერიამ დასუფთავების გადასახადის ახალი სქემა წარმოადგინა.

ამის მიუხედავად, ზოგიერთი ბიზნეს ჯგუფი მაინც ფეხს ითრევს და ცდილობს, ნებაყოფლობითი ინციატივებისაგან თავი შორს დაიჭიროს. ამ შემთხვევაში განსაკუთრებული მოლოდინი ენერგო და წყალმომარაგების კომპანიებისგან არის. ზამთარი კარსაა მომდგარი, მოსახლეობა კი ახალი მთავრობისგან ყველაზე მეტად სწორედ კომუნალური ტარიფების შემცირებას ელის.

ჯერჯერობით კი „თელასი“, „ყაზტრანსგაზ-თბილისი“ და „ჯორჯიან უოთერ ენდ ფაუერი“ არავითარ სურვილს არ ამჟღავნებენ, რომ „ქართული ოცნების მოწოდებას გამოეხმაურონ. ისინი ცდილობენ, ყველაფერი ენერგეტიკის მარეგულირებელი კომისიის პასუხისმგებლობით შენიღბონ.

„ქართულ ოცნებაში“ პირდაპირ აცხადებენ, რომ კომუნალური გადასახადები შემცირდება და დღევანდელი ტარიფები ამის საშუალებას იძლევა. კომპანია „თელასში“ კი აცხადებენ, რომ ტარიფს სემეკი აწესებს და მისი შეცვლაც სწორედ მარეგულირებლის პრეროგატივაა. ამიტომ, კომპანიის შიგნით ტარიფების შესამცირებლად მუშაობას აზრი ეკარგება.

„ყაზტრანსგაზ-თბილისშიც“ იგივეს იმეორებენ — ტარიფს სემეკი აწესებს და შეცვლის სურვილის შემთხვევაში მოლაპარაკებები მმართველმა გუნდმა სწორედ ამ კომისიასთან უნდა დაიწყოს. თუმცა, ენერგოკომპანიები არ აკონკრეტებენ, მარეგულირებლის თანხმობის შემთხვევაში დათანხმდებიან თუ არა ტარიფში საკუთარი წილის შემცირებას.

ექსპერტები, როგორც ჩანს, ელოდნენ ენერგოკომპანიების ასეთ დამოკიდებულებას. ამიტომ მთავრობისთვის გარკვეული შეთავაზებებიც აქვთ.

„კომპანია, რომელიც არსებობს და ტარიფით კმაყოფილია, ყველა შემთხვევაში იტყვის, რომ ტარიფის დაწევა მას დააზარალებს და მართალიც იქნება, რადგან მას უკვე გაწერილი აქვს ყველაფერი. რეალურად კი ძალიან მაღალ მოგებას იღებს და მარეგულირებელი სწორედ იმიტომ არსებობს, რომ გონივრული მოგების ფარგლებში განსაზღვროს ფასი.

ამას დეტალური გათვლა სჭირდება, დაახლოებით ერთი კვირაა ჩავუჯექი ამ გათვლებს და ვნახე, რომ საკმაოდ საინტერესო ტენდენციაა, უბრალოდ, გარკვეული ინფორმაცია დახურულია. მაგალითად, იმისათვის, რომ დადგინდეს დენის ტარიფი, ბევრი კომპონენტია. ერთი, ჩვენ ჰიდრორესურსი ძალიან მაღალი გვაქვს და საშუალოდ 2 თეთრია ჰიდროელექტროსადგურების მიერ გამომუშავებული ელექტროენერგიის ფასი. ამის შემდეგ მას სჭირდება განაწილება, დისპეტჩერიზაცია და შემდეგ უმთავრესია „ენერგო პრო ჯორჯიასა“ და „თელასისთვის“ მიწოდება, რომელიც ამ ორი კომპანიის შემთხვევაში ჯდება 8 თეთრი. ამ თანხაში შესულია ინვესტიციის ოდენობა და ა.შ.“ — აცხადებს „კომერსანტთან“ საუბრისას ექსპერტი შოთა მურღულია.

მისი აზრით, ყველაზე სწრაფი გზა არის ის, რომ პარლამენტმა ჩამოაყალიბოს შესაბამისი კომისია, სადაც შეიყვანს სპეციალისტებს, ისინი მარეგულირებელ კომისიასთან ერთად დასხდებიან და ამ ყველა ინფორმაციას გადახედავენ (დახურული ინფორმაციის ჩათვლით).

„თუმცა ხელის გადაგრეხის პრინციპით არ უნდა წავიდეს პროცესი. როცა მოხდება ხელახალი გადაანგარიშება და კომპანია ნახავს, რომ რეალურად 3 თეთრით მეტს იღებს (ამას პირობითად ვამბობ), მაშინ შეიძლება მოლაპარაკებების წარმოება, რომ სრულად არა, მაგრამ შემცირება ეტაპობრივად მოხდეს.

რაც შეეხება გაზს, მიმაჩნია, რომ ამ კუთხით ძალიან დიდი რეზერვი არსებობს. გაზის გადასახადი ჩვენთან კატასტროფულად მაღალი გამოდის, მაშინ როდესაც ჩვენ ვართ ქვეყანა, რომელსაც შაჰ-დენიზის გაზსადენიდან გატარებული გაზის 5 პროცენტი უფასოდ გვეკუთვნის, ნახევარი მილიარდი კუბური მეტრის მოხმარება უფასოდ შეგვიძლია და ა.შ.

ჩვენთან გაზის ტარიფი გაძვირდა იმის შემდეგ, როდესაც რუსეთმა გაგვიძვირა, თუმცა, ამის შემდეგ გვეუბნებიან, რომ ჩვენ რუსეთიდან გაზს არ ვიღებთ. ანუ მთელი საფუძველი იმისა, რის გამოც ჩვენთან გაზის ტარიფი გაორმაგდა, მოხსნილია, იმიტომ რომ ჩვენ რუსეთიდან გაზს არ ვიღებთ“, — აცხადებს მურღულია.

ეკა ბაქრაძე

◉ მეგობარი ქვეყნის მაგალითი

ფსევდო დემოკრატის „ზეშთაგონებანი“

ყაზახეთში უკანონო პრეფერენციების ფაქტთან დაკავშირებით რამდენიმე სისხლის სამართლის საქმე აღიძრა

უკანასკნელ ხანებში ევროპულ პრესაში და ტელესივრცეში პუბლიკაციებისა და ტელესიუჟეტების გმირებად სულ უფრო და უფრო ხშირად აზიელები გვევლინებიან. და ისინი არ არიან მეცნიერები, რომლებმაც მსოფლიო აღიარება მოიპოვეს, რაც მედიცინის ვარსკვლავები, არც ხელოვნებისა და კულტურის მოღვაწენი, როგორებიც გვინდოდა რომ ყოფილიყვნენ. საზოგადოებრივ ტრიბუნას სულ უფრო ხშირად იკავებენ ბნელი პიროვნებები, რომლებიც გვიამბობენ თავიანთი რთული ურთიერთობების შესახებ თავიანთი სამშობლოს ხელისუფლებასთან.

რისთვის სჭირდება ეს მაყურებელს ან მკითხველს? სხვა ხალხთა კულტურის შესწავლის ნაცვლად, რა საჭიროა ვიმზირებოდეთ გაქცეული დამნაშავეების ჭუჭყიან საცვლებში?

ერთ-ერთი ბოლო მაგალითია მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებში შუა აზიიდან, უფრო ზუსტად ყაზახეთიდან წასული ხრაპუნოვების ცნობილი წყვილის გამოსვლა. ოჯახის უფროსი ვიქტორ ხრაპუნოვი თავს წარმოგვიდგენს დემოკრატად, პოლიტიკოსად, რომელიც იძულებული გახდა, დაეტოვებინა სამშობლო ადგილობრივი ხელისუფლების მხრიდან დევნის შიშით.

როგორ არ უნდა გაიხსენო აქ, რომ იგივე ხრაპუნოვი ერთ-ერთ თავის ადრინდელ ინტერვიუში ამბობდა, რომ ქვეყანა დატოვა დაუბრკოლებლივ. ამ შეუსაბამობამ შეგვაფიქრიანა და გვიბიძგა იმისკენ, რომ ყურადღებით შეგვესწავლა ამ კაცის დოსიე.

თავის სტატიაში ის ახსენებს პოლიტიკურ დევნებს, რომლებსაც თითქოსდა ადგილი ჰქონდათ ყაზახეთში ზოგიერთი პოლიტიკური მოღვაწის მიმართ. და ამბობს: ჩვენ რომ არ წამოვსულიყავით, შეიძლება დევნილებად ვქცეულიყავითო. ამ ადამიანმა ფაქტობრივად საშინელი ბრალდება წაუყენა ყაზახეთის ხელისუფლებას მკვლელობის მცდელობაში. აი, ფაქტები კი, როგორც თავად ხრაპუნოვის ადრე ნათქვამი სიტყვები, სრულიად სხვა რამეზე მეტყველებენ.

თავდაპირველად უნდა გავიგოთ, ვინ იყო საერთოდ ხრაპუნოვი? ოპოზიციას ედგა სათავეში? არა... გამოდიოდა ღიად მოქმედი ხელისუფლების წინააღმდეგ? კვლავ არა... აქვეყნებდა კრიტიკულ სტატიებს, საუბრობდა პრობლემებზე, ცდილობდა, გაეკეთებინა რაიმე ისეთი, რომ ქვეყანა უფრო დემოკრატიული გამხდარიყო? არა, არა და არა. მაშ რა იყო მისი პოლიტიკური ანტაგონიზმი? ამ კითხვაზე პასუხი არ არსებობს, ვინაიდან როგორც დამოუკიდებელ ადამიანს, როგორც პოლიტიკურ ფიგურას ხრაპუნოვს მთელი კარიერის მანძილზე თავი არ გამოუჩენია. ეს იყო ჩინოვნიკი. თავად პუბლიკაციის გმირი მრავალრიცხოვან ინტერვიუებში საუბრობდა იმის შესახებ, რომ ის ხელისუფლებასთან მჭიდრო კავშირში მუშაობდა, ნორმალურად ასრულებდა ყველა ბრძანებას და განკარგულებას, მაშინაც, თუ ისინი მას არ მოსწონდა, ესე იგი იყო მხოლოდ თვინიერი შემსრულებელი. ენერგეტიკის მინისტრად ყოფნის დროსაც კი, როდესაც ყაზახეთის უდიდესი ქალაქის ალმა-ატის მერის პოსტი ეკავა მაშინაც, ხრაპუნოვს არ გამოუმჟღავნებია პოლიტიკური ამბიციები.

მისი საქმიანობის დროს სახელმწიფო სამსახურში თუ იყო რაიმე უსიამოვნო სკანდალები, ისინი, როგორც წესი, კორუფციასთან იყო დაკავშირებული. თანაც, მათში ყოფილი ჩინოვნიკი მთავარი მოქმედი პირი იყო. ამიტომ, მიზეზები გაქცევისთვის, თუ პოლიტიკურზე ვისაუბრებთ, ხრაპუნოვს არ ჰქონია.

მის წასვლასაც ყაზახეთიდან არ შეიძლება გაქცევა უწოდო. გაქცევა — ეს არის, როდესაც ხდება გამოდევნება და ურთიერთსროლები. ამ შემთხვევაში ყველაფერი პროზაულად იყო. ხრაპუნოვმა თავად აღიარა ერთ-ერთ ინტერვიუში, რომ დააბნია ყახაზეთის ხელისუფლება, როდესაც თქვა, რომ მიემგზავრება შვეიცარიაში სამკურნალოდ.

ესე იგი ხელისუფლებამ არ იცოდა არც იმის შესახებ, რომ იგი, თურმე, ოპოზიციონერია, პოლიტიკური ოპონენტი. ამიტომ „გაქცევა“ ხდებოდა საშტატო რეჟიმში. ყოფილმა მერმა დაიქირავა უზარმაზარი თვითმფრინავი და ქვეყნიდან გაიტანა პრაქტიკულად მთელი თავისი ქონება. აბა, გვითხარით, ეს პოლიტიკოსი რომ სარქველქვეშ ყოფილიყო, სპეცსამსახურებისთვის შეუმჩნეველი დარჩებოდა მისი ფაცი-ფუცი ქვეყნიდან გასვლასთან დაკავშირებით? არა, კაცი მშვიდად გაუშვეს ქვეყნიდან. ეს 2007 წელს იყო.

რა მოხდა შემდეგ? რატომ გახდა უცბად ხრაპუნოვი დემოკრატი, თუმცა მერად ყოფნის დროს ყოველთვის ახშობდა ყოველგვარ სხვაგვარად აზროვნებას? ალმა-ატა, პოლიტიკური თვალსაზრისით, ყაზახეთის ყველაზე ცხელი რეგიონია, და ხრაპუნოვს ომონის ძალებით არაერთი დემონსტრაცია დაურბევია. ახლა კი თავად აღმოჩნდა დევნილთა რიცხვში: რა საოცარი ტრანსფორმაციაა?

დიახ, სხვათა შორის, რატომ მოხდა, რომ შვეიცარიაში ჩასვლის უმალვე დასასვენებლად წასული პენსიონერი ჩაწვა, როგორც კინომაფიოზები ამბობენ, „ფსკერზე“, არ ავლენდა თავს როგორც პოლიტიკოსი, როგორც დემოკრატი, როგორც ოპოზიციონერი საკმაოდ ხანგრძლივი პერიოდის განმავლობაში? არ არის განა უცნაური, რომ ფაქტები და მოვლენები, რომლებსაც ის დღეს იხსენებს თავის სტატიაში, რომ გააშავოს ყაზახეთის ხელისუფლება, ხდებოდა ქვეყნიდან ჯერ კიდევ მის წასვლამდე. ესე იგი იმ დროს ეს ფაქტები მას არ აღელვებდნენ, არ ეხებოდნენ მის პატრიოტულ სიმებს, რომ აშკარად წასულიყო ბარიკადებზე. მხოლოდ მრავალი წლის შემდეგ „გაუნათდა“ მას გონება.

მაშ ასე, დავუბრუნდეთ საკითხს, თუ რა მიზეზის გამო დაადგა უცებ ომის ბილიკს წყნარი პენსიონერი? ყველაფერი მარტივადაა, ბატონებო, ძალიან მარტივად. ის ჩაეწერა დემოკრატებში, როდესაც სამშობლოში დაიწყო ამოტივტივება მისმა ბუნდოვანმა საქმეებმა.

ამ თვალსაზრისით აიხსნება ხრაპუნოვის სასწრაფო, თანაც დაუბრკოლებელი გამგზავრება შვეიცარიაში. მან, ყაზახეთის ხელისუფლებისა და სამართალდაცვის ორგანოებისგან განსხვავებით, იცოდა, რომ გარკვეული დროის შემდეგ მის კვალზე წარმოჩნდებოდა მრავალრიცხოვანი ეკონომიკური დანაშაულის შლეიფი. ამიტომ გაიქცა კიდეც. დასავლეთშიც წყნარად იჯდა, არანაირად ავლენდა თავს მანამ, სანამ სამშობლოში არ აღძრეს სისხლის სამართლის საქმეები.

ხრაპუნოვს ესმის, რომ საკორუფციო თემა ევროპაში ყველაზე მოწყვლადი ადგილია და დღეს ცდილობს, დაგვიმტკიცოს ყველას, რომ მისმა მეუღლემ (ხრაპუნოვი შვეიცარიის ერთ-ერთი ყველაზე მდიდარი ადამიანია) ბიზნეს-ვუმენმა ლეილა ბეკეტოვამ მრავალმილიონიანი ქონება გამოიმუშავა. შეგახსენებთ, რომ ბეკეტოვამ პირველი კერძო ტელეარხი გახსნა ყაზახეთში. სხვათა შორის, ამ ქვეყანაში მაშინ რომ ყოფილიყო გავრცელებული საავტორო უფლებები, როგორც დღეს, საბრალდებო სკამზე პირველი სწორედ ხრაპუნოვის ცოლი აღმოჩნდებოდა — ტელეეთერში დღეღამის განმავლობაში ატრიალებდნენ პირატულ ფილმებს, მათ შორის პორნო-ინდუსტრიის პროდუქციასაც.

მაგრამ ეს მხოლოდ დეტალებია. მთავარი კი ის არის, რომ კავშირი „ქმარი — ჩინოვნიკი, ცოლი — ბიზნესმენი“ მრავალ ქვეყანაში წარმატების საწინდარია. ხრაპუნოვი თავისი ცოლისთვის და წამოზრდილი ვაჟიშვილისთვის, ასევე ბიზნესმენისთვის, ქმნიდა ყველაზე ხელშემწყობ რეჟიმს, რამაც უზრუნველყო კიდეც ოჯახის გამაოგნებელი წარმატება სამეწარმეო სარბიელზე. რამდენიმე სისხლის სამართლის საქმე, როგორც გაირკვა, აღძრულია სწორედ ქალაქის ხელმძღვანელის მიერ თავისი ოჯახისთვის შექმნილი უკანონო პრეფერენციების ფაქტზე.

ამიტომ, როგორც შეურაცხყოფა უნდა იქნეს აღქმული ბატონი ხრაპუნოვის ფსევდოდემოკრატიული გულახდილობანი, რომელსაც დღეს მხოლოდ ერთი რამ აშფოთებს — ყველა საშუალებით თავი აარიდოს სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობას. მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები, რომლებმაც გამოაქვეყნეს სტატია ხრაპუნოვების ოჯახის შესახებ ფოტოგრაფიებით, რომლებიც გადაღებულია ტაბლოიდისთვის, უბრალოდ უხერხულ მდგომარეობაში აღმოჩნდნენ. გაცილებით ლოგიკური იქნებოდა გადმოებეჭდათ ინფორმაცია ინტერპოლის საიტიდან, სადაც ამ ადამიანის ფოტო გამოკიდებულია რუბრიკაში „იძებნება“.

ის, რაც მოხდა, მსუბუქად რომ ვთქვათ, იწვევს გაოცებას. განა შეიძლება ეწოდოს ნორმალური, როდესაც ძებნაში მყოფი ადამიანი არა თუ არ იმალება, არამედ დემონსტრაციულად გამოდის მასმედიაში?

კოტე მელიქიძე

დედამიწის ზურგზე

ობამამ რევანში აიღო: იქცეოდა მოურიდებლად, სდებდა შარს და დაამარცხა რომნი დებატების მეორე რაუნდში

პირველ ტურში მაყურებელმა უპირატესობა რესპუბლიკელ მიტ რომნის მიანიჭა, და ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტმა გადაწყვიტა, შეეცვალა სტრატეგია: მან გადაწყვიტა, აღარ იყოს „ძალიან ზრდილობიანი“, და შეუტიოს მოწინააღმდეგეს ფაქტებით. ბარაკ ობამა აწყვეტინებდა საუბარს ოპონენტს, ამხელდა მას პირმოთნეობაში, წამყვანს კი უწევდა მწვავე სიტუაციების შერბილება, განსაკუთრებით, როდესაც გაისმოდა პირდაპირი ბრალდებები სიცრუეში.

„კარიოსიტიმ“ მარსზე პოლიეთილენის ნატეხი აღმოაჩინა

როდესაც გრუნტის ნიმუშს იღებდა, მარსმავალმა გადაიღო სურათი, რომელმაც მეცნიერები დიდ საგონებელში ჩააგდო. პლანეტის ზედაპირზე მათ აღმოაჩინეს უცნაური მბრჭყვინავი ობიექტი, რომლის შესწავლის გამოც მარსმავალის მუშაობა რამდენიმე დღით შეჩერდა. მაგრამ როგორც კი ამოხსნა მოძებნეს, მარსმავალმა „ნასას“ ახალი აღმოჩენა შესთავაზა.

გამოაქვეყნეს ჯონ კენედის სიტყვის პროექტი, რომელსაც იგი ამზადებდა მესამე მსოფლიო ომის დაწყებისთვის

ამ კვირაში აღინიშნება ამერიკის შეერთებული შტატებისა და სსრ კავშირის კუბის გამო დაპირისპირების 50 წლისთავი, მაგრამ კვლავ ვლინდება სულ ახალი და ახალი უცნობი ცნობები, რომლებიც მეტყველებენ იმის შესახებ, თუ როგორ ახლოს იდგა მაშინ მსოფლიო ბირთვულ არმაგედონთან იმ ხანგრძლივი და დაძაბული ცამეტი დღის განმავლობაში.

იაპონელმა მინისტრებმა გადაწყვიტეს, შეუგროვონ ფული თავიანთ ნობელის პრემიის ლაურეატს სარეცხი მანქანისთვის

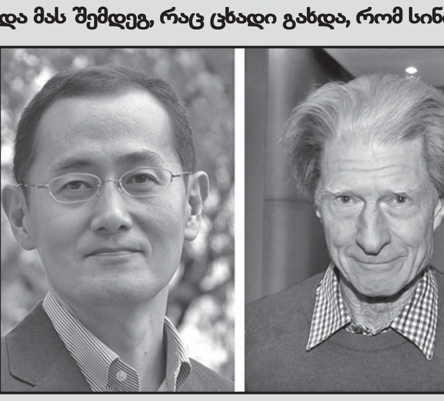

წინადადება შემოვიდა მას შემდეგ, რაც ცხადი გახდა, რომ სინია იამანაკა იმ დროს, როდესაც დაურეკეს მას დაჯილდოების შესახებ, იმყოფებოდა სახლში და არემონტებდა გატეხილ სარეცხ მანქანას. იამანაკამ მიიღო ნობელის პრემია, რომლის მოცულობაც წელს 1,1 მილიონი დოლარია, ბრიტანელ კოლეგასთან წყვილში.

◉ რა ხდება?

უცებ ესოდენ რატომ დაუძლურდა ნაქები პატრული?

პოლიცია და ბანკები მძარცველებს ველარ უმკლავდებიან

საქართველოში ბანკების ძარცვაში ტეხასელებს ეჯიბრებიან. ბოლო ორ კვირაში 3 ბანკი დააყაჩაღეს და არც ლომბარდები დაინდეს. ახალ მთავრობას საკმაოდ გართულებული კრიმინოგენური მდგომარეობა ხვდება.

თბილისში, ბოგდან ხმელნიცკის ქუჩაზე, „ლიბერთი ბანკის“ ფილიალი გაძარცვეს. დამყაჩაღებელმა თანამშრომლებზე მუქარისთვის, სავარაუდოდ, ცეცხლსასროლი იარაღის ფორმის სანთებელა გამოიყენა.

შინაგან საქმეთა სამინისტროს პრესსამსახურში აცხადებენ, რომ იარაღის ფორმის სანთებელა სამართალდამცველებმა ბანკის სიახლოვეს იპოვეს და მას ექსპერტიზა უტარდება. სწორედ ექსპერტიზის შემდეგ გახდება ცნობილი, არის თუ არა ნაპოვნი სანთებელა დამყაჩაღებლის „იარაღი“.

„ლიბერთი ბანკიდან“ ნიღბიანმა პირმა 5 ათასამდე ლარის ოდენობის თანხა გაიტაცა. ბანკის თანამშრომლების განცხადებით, მამაკაცი, რომელმაც თანხა გაიტაცა, ნიღბით შევიდა ბანკის შენობაში, თანამშრომლები საპირფარეშოში ჩაკეტა და თანხა გაიტაცა. სისხლის სამართლის საქმე ყაჩაღობის მუხლით აღიძრა.

„ლიბერთი ბანკს“ არჩევნების შემდეგ ძალიან ცუდი დრო დაუდგა. რამდენიმე დღის წინათ დაიწვა ბანკის ცენტრალური ოფისის ერთ-ერთი სართული. ფინანსური ზარალის გარდა, პრობლემა შეექმნა „ლიბერთის“ გამართულ მუშაობასაც. ახლა დღის წესრიგში დადგა ბანკის ფილიალების უსაფრთხოება.

თუმცა, ეს მხოლოდ „ლიბერთის“ პრობლემა არ არის. უსაფრთხოება ზოგადად მთელი სექტორის თავსატეხია. ბოლო ორ კვირაში ეს ბანკების დაყაჩაღების მესამე შემთხვევაა. ჯერჯერობით ყველა დანაშაული გაუხსნელია.

არჩევნების შედეგების საბოლოოდ გარკვევისთანავე რატომღაც მძარცველებმა მიზანში ბანკები ამოიღეს და საქმეს შეუდგნენ. მარტო 4 ოქტომბერს ერთბაშად 2 სხვადასხვა ბანკის ფილიალზე მოხდა თავდასხმა. „პროკრედიტ ბანკისა“ და „საქართველოს ბანკის“ ფილიალებიდან თანხა სულ რამდენიმე წუთში წაიღეს.

„პროკრედიტ ბანკის“ დიღმის ფილიალი 4 ოქტომბერს დილით გაძარცვეს. უცნობი პირი ბანკში მისი გახსნიდან რამდენიმე წუთში შეიჭრა და გარკვეული თანხა გაიტაცა. მარკეტინგის სამსახური აცხადებს, რომ თანხა დიდი რაოდენობისა არ იყო.

იმავე დღეს, გვიან საღამოს მიზანში „საქართველოს ბანკიც“ ამოიღეს და კალაუბნის ქუჩაზე მდებარე სავაჭრო ცენტრში არსებულ საქართველოს ბანკის სერვის ცენტრში თავდამსხმელი შეიჭრა, რომელმაც გარკვეული თანხის გატაცება მოახერხა.

სამივე შემთხვევაში პოლიცია უძლური აღმოჩნდა, დანაშაული ცხელ კვალზე გაეხსნა.

უსაფრთხოების პრობლემა აქვს სხვა ფინანსურ ორგანიზაციებსაც. ორიოდე დღის წინათ გაგარინის №10-ში მდებარე ლომბარდზე მოხდა თავდასხმა. როგორც ლომბარდის ოპერატორმა დიანა ქარელიძემ განაცხადა, ყაჩაღები შენობაში გამთენიისას, 04:00 საათზე შეიჭრნენ.

პოლიციამ ამჯერად შედარებით ოპერატიულად იმუშავა და ვაკე-საბურთალოს რაიონული პოლიციის თანამშრომლებმა ძარცვაში ეჭვმიტანილი შალვა ხიმიკაძე დააკავეს.

„გამოძიებამ დაადგინა, რომ დანაშაული ლომბარდის თანამშრომელმა შალვა ხიმიკაძემ თავად ჩაიდინა. იგი დანაშაულს აღიარებს. მას ბრალი სისხლის სამართლის კოდექსის 373 მუხლის 2 ნაწილით წაუყენეს“, — აღნიშნეს შინაგან საქმეთა სამინისტროში.

თუკი ამ ყველაფერს რეგიონებში და დედაქალაქში სხვადასხვა სავაჭრო ობიექტების ძარცვის ფაქტებსაც დავუმატებთ, გამოდის, რომ ყაჩაღობები ყოველდღიურად ხდება. ახალ მთავრობას ამ მხრივ საკმაოდ გართულებული კრიმინოგენური მდგომარეობა ხვდება.

გიორგი ბექაური

◉ ნობელიანტები — 2012

„გაჩუმდი“ დაირქვა, მაგრამ მსოფლიოს გასაგონად ალაპარაკდა...

ლიტერატურაში ნობელის პრემიის ლაურეატი ჩინელი მწერალი მო იანი გახდა — ეს შვედეთის სამეფო აკადემიის მუდმივმა მდივანმა, მწერალმა და ისტორიკოსმა პეტერ ენგლუნდმა გამოაცხადა სტოკჰოლმში. მო იანი 109-ე ლაურეატია ამ დარგში. გავიხსენოთ — შარშან ჯილდო შვედ პოეტს თომას ტრანსტრემერს ხვდა.

შვედმა აკადემიკოსებმა თავიანთ წლევანდელ არჩევანს ამგვარი ფორმულირება აახლეს: **„ჰალუცინატორული რეალიზმისათვის, სადაც ზღაპრები, ისტორია და თანამედროვეობა მაღალმხატვრულადაა არეული“.** ყოველი წლის დასაწყისში თვით შვედეთის აკადემია ადგენს კანდიდატების სიას, მწერლებისა თუ პოეტების 350-მდე სახელის შემცველს. აპრილში ეს ნუსხა 15-20 კაცამდე იკვეცება, შემდეგ კი 5-მდე, რომელთაგან ოქტომბერში აკადემიის წევრები ხმათა უმრავლესობით გამოყოფენ ერთს.

საგულისხმოა, რომ ბუკმეკერები თავისებურად აფასებენ „სანობელიანტოების“ შანსებს. წლეულს, მაგალითად, ერთი ცნობილი ბუკმეკერული კანტორა უპირატესობას აძლევდა იაპონელ ხარუკი მურაკამის, მეორე ადგილზე აყენებდა უნგრელ პროზაიკოსსა და დრამატურგს პეტერ ნადაშს, მო იანი კი საერთოდ არ განიხილებოდა მთავარ პრეტენდენტად!

შვედეთის აკადემია ყოველთვის უკიდურეს ხრიკებს მიმართავს იმისთვის, რომ საზოგადოებრიობას გაურთულოს პრემიის მომავალი მფლობელის გამოცნობა. სიტყვაზე, შერჩევაში მონაწილენი კონკურსანტების კოდური სახელებით სარგებლობენ; ხოლო კანდიდატების ნაწარმოებთა კითხვისას იმათ წიგნებს ყალბ ყდებში ახვევენ, რომ ლაურეატის სახელის წინასწარ გამგების მსურველთ კვალი აუბნიონ. კონკურსანტების სიაც მკაცრად გასაიდუმლოებულია და ჟიურის განხილვები ღრმა დაფარულობის ატმოსფეროში მიმდინარეობს.

თუმცა დროა, ახალ ლიტერატურულ ნობელიანტსაც „მივხედოთ“. მო იანი (ეს თურმე ფსევდონიმია, ნამდვილი სახელ-გვარია გუან მოეძ 57 წლისაა, წერას შეუდგა ჩინეთის არმიაში სამსახურის გავლისას, გამოქვეყნებას — 1981 წლიდან. უკვე დასტამბული 11 რომანისა და ათეულობით ნოველის ავტორია, რომელთა ნაწილი სოფლის ცხოვრებას ეხება. ასეთი თემატიკის არჩევანი ერთგვარად იმითაც აიხსნება, რომ მწერალი გლეხის ოჯახშია დაბადებული.

საყურადღებოა, რომ მო იანის ფსევდონიმი თურმე ითარგმნება როგორც „გაჩუმდი“; არადა, გამოჩენილი პროზაიკოსი სულაც არ უსმენს ამ მოწოდებას... იმისი ნაწარმოებები ათეულობით ენაზეა თარგმნილი. სამშობლოს საზღვრებს გარეთ ყველაზე დიდი სახელგანსმენილობა, ნამდვილი საერთაშორისო აღიარება მოუტანა მას 1987 წელს „წითელი გალოიანის“ პუბლიკაციამ (გალოიანი ძალიან მაღალი — 4 მეტრამდე ღეროს მქონე მარცვლეული მცენარეა, იგივე ჩინური ფეტვი — **ნ. თ., თ. ე.**ძ. ეს არის

რომანი 1920 წელს იაპონიასთან ომზე, რომლის მიხედვითაც გადაღებულია ფილმი, 1988 წლის ბერლინის კინოფესტივალზე გამარჯვებული (მივაქციოთ ყურადღება, თუ ნაწარმოების გამოქვეყნებიდან რა მალე „გაკეთდა“ კინოსურათი და რა მალევე დაჯილდოვდა!ძ.

რუსეთში გამოვა მო იანის საუცხოო რომანი „ღვინის ქვეყანა“. ეს იქნება ჩინელი პროზაიკოსის პირველი ნაწარმოები, რომელიც მთლიანად გადმოენდება რუსულად — აქამდე მხოლოდ მცირე ნაწყვეტები ითარგმნებოდა. სპეციალისტების აზრით, „ღვინის ქვეყანა“ თვით ავტორისთვისაც უჩვეულო წიგნია. 1993-ში დაწერილი, სატირას წარმოადგენს თანამედროვე ჩვეულებებზე — აღიწერება დიდმოხელეთა და პარტიულ ფუნქციონერთა ძლიერი მიდრეკილება სასმელებისადმი, სხვადასხვაგვარი კულინარიული დელიკატესებისადმი, გართობისადმი (ამჟამინდელი საქართველოს „ელიტური“ ცხოვრებაც ხომ არ გეცნო, ძვირფასო მკითხველო? — **ნ. თ., თ. ე.**ძ რომანი იწყება იმაზე თხრობით, თუ როგორ გამოზრდიან ბავშვებს, ერთ მაზრაში, სპეციალურად კერძების მოსამზადებლად.

„ღვინის ქვეყანას“ წარმოადგენენ, როგორც „ფსიქომცოდნეობასა“ და „მეტარომანს“; აღნიშნავენ, რომ იქ ყველაფერი „აჯაფსანდალირებულია“, რეალობის ერთი შრე მეორეს ენაცვლება; რომ დემონსტრირებულია, თუ რა სიგიჟეა ყველაფერი ირგვლივ. წიგნი რაღაცა დროის სიგრძეზე ჩინეთში აკრძალულიც კი ყოფილა, მოგვიანებით კუპიურებით გამოუციათ...

საგულისხმოა ისიც, რომ საერთოდ, კალმოსანი ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკიდან ლიტერატურაში ნობელის პრემიას პირველად იღებს. მართალია, 2000 წელს ეს ჯილდო ჩინურენოვანმა პროზაიკოსმა გაო სინძიანმა მოიპოვა, მაგრამ ის პარიზში ცხოვრობს და საფრანგეთის მოქალაქეობის მქონეა...

ეკონომიკურმა კრიზისმა დაღი „ნობელურ“ ანაზღაურებასაც დაასვა — პრემია 10 მილიონი შვედური კრონიდან 8 მილიონამდე შემცირდა. მო იანს „ოდენ“ 1,1 მილიონი აშშ-ის დოლარი ერგება...

ნათია თამარაშვილი, თამაზ ებანოიძე

◉ წკეპლიკა

ვთქვით ჩვენ აქ...

დიახ, დიახ, აქ „სრ“-ის ფურცლებზე, თვეების წინ, არაერთგზის გამოთქმულა ვარაუდი თუ შიში თუ შეშფოთება – ვაითუ ქუთაისში პარლამენტის ეს გადატანა, ახუშტურებული მიხეილ სააკაშვილის ეს მორიგი პრეზიდენტული ნახუშტურევიც თავში საცემი გახდეს, ანუ პარლამენტი უკან დასაბრუნებელი, უკან, თბილისში გადმოსაგორებელიო... ამდენ დამატებით ხარჯს, ამდენ მორიგ ჯერზე გადაყრილ მილიონებს რა ეშველებაო...

ისე აგიხდეთ ყველაფერი სასიკეთო, როგორც ახლა ეს ვარაუდი, შიში თუ შეშფოთება ახდა. ტელეეკრანიდან უკვე ახალ სახელისუფლებო დონეზე წავიდა ლაპარაკი „დაბრუნება და შინ მოსვლაზე“... ჩამითვალეთ ეს წამოძახებად, ნიშნის მოგებად, წამოყვედრებად – რადაც გნებავთ, სულაც არ მენაღვლება“; როგორც დარჩენილი საქართველოს პრეზიდენტს არც როდის არ უნაღვლია ქვეყანასა თუ ხალხზე. ხსენებაზე, კიდევ რომ დიდ გულზეა, ეგების ზოგიერთი ამერიკელი და ევროპელი თვალთმაქცი პოლიტიკოსისაგან, ჟურნალისტისაგან, სახელისუფლებო დიდმოხელისგანაც უსინდისოდ წაქეზებული, ხოტბაშესხმული და „სიამაყით გულზე მოსული“, გულგამაგრებული... კიდევ რომ „არაადეკვატურად“ იქცევა და ლაპარაკობს, გუბერნატორებს ნიშნავს, რაღაცებს ხსნის, „ბათუმელიანობს“... მგონი კიდევ რომ ვერ გაუაზრებია, თუ როგორი დამნაშავეა ხალხისა და დარჩენილი (იმისი მიზეზითაც შეკვეცილიძ ქვეყნის წინაშე; თუ რამდენი რამე აქვს მოსანანიებელი, აღსაღიარებელი, რამდენი რამისა თუ ვინმეს გამო აქვს პასუხი საგები... თვალწინ ვერ გაუსიგრძეგანებია სიდიადე ამ მუხთლობის – როგორც მგოსანს აქვს ნათქვამი...

ახლა, როცა უკან, თბილისში პარლამენტის გადმოტანაზე ოფიციალურად დადგა საკითხი, ეგების ამგვარიც დავაყენოთ: სათანადო ხარჯები პრეზიდენტმა დაყაჭოს საკუთარი უძირო ჯიბიდან, თავხედურად მოხვეჭილი მილიონებიდან. რა, ამდენ უსარგებლო, უაზრო რამეს, კიდევ ამდენ საპიარო რამეს თუ აფინანსებდა, პარლამენტის დაბრუნება რატომ არ უნდა ზღოს...

კოალიცია „ახალი ოცნების“ ხელმძღვანელს ბიძინა ივანიშვილს მივმართავ საზოგადოების რიგითი წევრის ენა-პირით: ძვირფასო ბატონო ბიძინა, თუ თქვენს თანაგუნდელებთან ერთად ამდენი მინისტრობისა და სხვა საპასუხისმგებლო თანამდებობების კანდიდატები ასე მარჯვედ შეარჩიეთ და წარმოგვიდგინეთ, ერთი გადადგომის კანდიდატის, გადასადგომად აგრეთვე ღირსეულისა და შესაფერისის, შერჩევა და წარმოდგენა რა გაგიხდათ, რა ძნელი შესარჩევი ეგ არის?..

...ქუთაისს წასვლა მას უხარის... დაბრუნება და შინ მოსვლა?.. უკან პარლამენტის გადმოტანა ერთია, მაგრამ ამ პრეზიდენტის კიდევ ბევრი ნახუშტურევი რომ დარჩა „განსახუშტურებელი“?.. კვლავ ვიკითხე აქ მე...

ბერდია ბედოიძე

◎ შტრიხი

პორტრეტის სისრულისათვის

ახალ მთავრობაში ერთ-ერთი საკვანძო პოსტის – ჯანმრთელობის დაცვისა და სოციალური უზრუნველყოფის მინისტრობის კანდიდატი დავით სერგიენკო, მართალია, განათლებით პედიატრია, მაგრამ ფართო დიაპაზონის პროფესიონალია, თუმცა მისი წარდგენისას მომავალ პრემიერ-მინისტრს პრაქტიკოსი სპეციალისტის მდიდარი ბიოგრაფიის სპორტული შტრიხი გამორჩა და უპრიანად ვთვლით, საზოგადოებას ეს, ერთი შეხედვით, წვრილმანიც შევახსენოთ.

გულშემატკივარს კარგად ემახსოვრება საქართველოს რაგბის კავშირის პრეზიდენტის ბიძინა გეგიძის მიერ ეროვნული ნაკრების თავკაცად ფრანგი მწვრთნელის კლოდ სორელის ჩამოყვანა, რომელთა თანამშრომლობაც „ბორჯღალოსანთა“ პირველ საერთაშორისო წარმატებებით, მათ შორის – ევროპის ერთა თასის მოპოვებით დაგვირგვინდა.

აი, სწორედ იმ ძლევამოსილი გუნდის სამედიცინო შტაბის წევრი გახლდათ წიგნიერი ახალგაზრდა, რომლის პატრიოტობასა და მამულიშვილობასაც აღნიშნავს ყველა, ვისაც მასთან ურთიერთობის პატივი ჰქონია.

ეს ისე, ცნობისათვის.

გია პლატონიშვილი

◎ კალათბურთი

სამქულიანები – მრისხანე იარაღი

უკვე გაუწყეთ, რომ საერთაშორისო სარბიელზე საქართველოს ერთადერთი წარმომადგენლის – „არმიის“ შემადგენლობაში სოლიდური როტაცია განხორციელდა, რამაც სასურველი შედეგი ევროჩელენჯზე უნდა მოგვიტანოს.

როგორც ირკვევა, გულხელდაკრეფილნი არც ძალოვანთა კიდევ ერთი კლუბის – შსს აკადემიის მესვეურები მჯდარან, რომლებმაც ასევე საფუძვლიანად განაახლეს ძირითადი ბირთვი.

ასე რომ, სავსებით ლოგიკური გახლდათ ის მძაფრი ბრძოლა, რომელიც ამ გუნდებმა დუდუ დადიანის ტრადიციული მემორიალის ფინალში გააჩაღეს. საილუსტრაციოდ იმ ციფრებს დავასახელებთ, რომლებიც ვაკის ბავშვთა აკადემიის საკალათბურთო დარბაზის ტაბლოზე სამი პერიოდის შემდეგ კიაფობდა – 39:39.

არადა, დებიუტში იყო ერთი ეპიზოდი, როცა გამყრელიძის ძალისხმევით არმიელები 11-ქულიანი უპირატესობით დაწინაურდნენ, თუმცა მეტოქე ვერ გატეხა ფავორიტის ჩხვლეტამ და თანაფარდობა მალევე აღდგა, რაც, უპირველესად, არჩიბეკის დამსახურებით მოხერხდა.

მოკლედ, კაცმა არ იცის, როგორ განვითარდებოდა მოვლენები დასკვნით მეოთხედში, რომ არა სპორტის პოპულარული სახეობის ერთ-ერთი არსებითი კომპონენტი – სამქულიანები.

თითქოს დროის გადამწყვეტ მონაკვეთს ელოდნენო, ანატოლი ბოისამ, წივწივაძემ, გამყრელიძემ, ვილიჯმა და უოლსონმა თამაშის განახლებისთანავე შორეული ტყორცნებით უმოწყალოდ დასეტყვეს არჩილ ჟღენტის შეგირდთა კალათი და სეზონში პირველი ტიტული მოიპოვეს – 68:57.

შაბათს, 20 ოქტომბერს სუპერლიგის ახალი ეროვნული ჩემპიონატის სტარტია, სადაც „არმია“ ასევე გამოკვეთილი „ყოჩია“.

ვიტალი ჯაფარიძე

◎ სათქმელი უნდა ითქვას

ბატონებო, ცვლილებების დრო მოვიდა!

თემურ ქეცბაიას, როგორც ჩინებულ თავდაუზოგავ ფეხბურთელს, ენაცვალოს ჩემი თავი, მაგრამ სამშობლოში მწვრთნელობა, ეტყობა, მისი საქმე არაა.

ვიმეორებ – სამშობლოში, თორემ კვიპროსზე და საბერძნეთში მან კეთილი მოსაგონარი დატოვა და არც არავინ უკარგავს დამსახურებას, განსაკუთრებით – კუნძულზე. თუ ელადელებმა ხეირიანად არც აცალეს „ოლიმპიაკოსთან“ ერთად ოლიმპის დაპყრობა და მალევე გაუწყვიტეს კონტრაქტი, ესეც მისი პიროვნული თვისებების ბრალი მგონია, რაც, სხვათა შორის, სამშობლოშიც დასტურდება, სადაც ვერაფრით ვერ ამაღლდა ბოლმაზე და დღემდე მოუგვარებელი აქვს კონფლიქტები დღევანდელი თაობის რამდენიმე გამორჩეულ წარმომადგენელთან (მაგალითად – გოგუასთანძ.

რადგან გაქექილს გატეხილი სჯობს, ბარემ დავძენ: საზღვარგარეთ ხანგრძლივმა უზრუნველმა ცხოვრებამ, რაც კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, ალალი იყო პროფესიონალიზმით გამორჩეული ფეხბურთელისთვის, ეტყობა, „ქეცბა“ მშობლიურ ფესვებს მოწყვიტა, რაც უარყოფითად აისახება ეროვნული ნაკრების „ურჩ“ წევრებთან ურთიერთობაზე, ხოლო ამით ისევ „ჯვაროსნები“ ზარალდებიან.

რასაკვირველია, როცა ამას ვამბობ, თვით შერისხულთა „პოხონდრიებსაც“ ვითვალისწინებ და არაფრის დიდებით არ ვაპირებ ოსტატისა და შეგირდთა დავაში ერთი მხარე ცალმხრივად გავამართლო და მეორე – გავამტყუნო, მაგრამ მწვრთნელს ხომ პედაგოგობაც მოეთხოვება? ვის ვის და თემურ ქეცბაიას, ვფიქრობ, არ უნდა სჭირდებოდეს იმის შეხსენება, რომ ანალოგიურ სიტუაციაში თვითონაც ჩავარდა, როცა ნაკრების მაშინდელ მესაჭეს ვლადიმერ გუცაევს აუმხედრდა და ვიდრე ის არ გადადგა, პროტესტის ნიშნად გუნდიც დატოვა.

ასეთი პიროვნული გადახრების შემდეგ ბევრს შეიძლება მეორეხარისხოვნად მოეჩვენოს მის სამწვრთნელო იაღლიშებზე შეჩერება, მაგრამ მაინც ვკითხავ! როცა 0:2-ს აგებ, ნუთუ მაინცდამაინც ის ორიოდე ინდივიდუალისტი უნდა შეცვალო, ვისაც კაცის მოტყუება შეუძლია (ოქრიაშვილი, თარგამაძე? განა ძნელად შესამჩნევია, რომ დაცვის ცენტრში დიდი ვაკუუმია შექმნილი და ხიზანიშვილი საბედისწერო შეცდომებს უკვე რეგულარულად უშვებს?

კარგად მახსოვს, როცა რამდენიმე თვის წინათ რამდენიმე ვეტერანის შესაძლო მოკვეთის საკითხით დავინტერესდი, მიპასუხეთ, თვითონ უნდა მიხვდნენ, როდის წავიდნენო. მართლაც, კალაძემ, იაშვილმა და კობიაშვილმა უკვე გადადგეს ეს მტკივნეული ნაბიჯი, აი, „ხიზანა“ კი დღემდე გუნდშია. ხომ არ თვლით, რომ მოვიდა დრო, ტაქტიანად აუხსნათ მას გარდაუვალი გადაწყვეტილების მიღების აუცილებლობა?

და ბოლოს: ქვეყანაში ხელისუფლების შეცვლა სისტემურ ცვლილებებს ყველა სფეროში გულისხმობს. გაითვალისწინეთ ეს, ქართული ფეხბურთისა და ნაკრების მამებო!

გია პლატონიშვილი

„მუნდიალ – 2014“-ის შესარჩევი ეტაპი. ევროპა

„ზ“ ჯგუფი. ბელარუსი – საქართველო 2:0, ესპანეთი – საფრანგეთი 1:1.

ესპანეთი, საფრანგეთი – 7-7, საქართველო – 4, ბელარუსი – 3, ფინეთი – 1 ქულა.

22 მარტს ითამაშებენ: საფრანგეთი – საქართველო, ესპანეთი – ფინეთი.

◎ მწარე რეალობა

როცა თევზი თავიდან ყარს

„შავი სამშაბათის“ საფეხბურთო პროგრამის გახსნის პატივი საქართველოს 21-წლამდელთა ნაკრებს ხვდა წილად და, „სიამაყით“ უნდა ითქვას, რომ ალექსანდრე ჩივაძის ბიჭებმა „პირნათლად გაართვეს თავი მათზე დაკისრებულ მისიას“.

დიახ, იმ უნიჭიერეს ახალგაზრდა მოთამაშეთა კრებულმა, რომელთა თაობაზეც ჩვენმა კოლეგებმა უხვად გასცეს ავანსები, უფროს თანამემამულეთა მსგავსად, გულისამრევი სანახაობა შესთავაზა ვაკის მიხეილ მესხის სახელობის სტადიონზე თავმოყრილ მცირერიცხოვან აუდიტორიას და დანიელ თანატოლებთან გამართული ამხანაგური მატჩი პირწმინდად დათმო – 0:2.

კარგად გვესმის, რომ სპარინგი იმის სპარინგია, სხვადასხვა ტაქტიკური სქემები დახვეწო და ექსპერიმენტებსაც მიმართო, მაგრამ არა გვგონია, „ჯვაროსანთა“ ლეგენდარული თავკაცი შეგირდებს ქომაგთა ნერვებზე თამაშს, კოჭების მოფრთხილებასა და შედეგის ფეხებზე დაკიდებას ასწავლიდეს.

მოკლედ, ჭანტურიას ორიოდე გაფაფხურებამ სავალალო საერთო სურათი ვერ შეაფერადა. ეტყობა, ჟინს ვერ შეიძენ – ჯიგრიანი უნდა დაიბადო.

გია პლატონიშვილი

საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს ს.ს.ი.პ - ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს განცხადება

სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გაცემის მიზნით ელექტრონული აუქციონის ჩატარების შესახებ

სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გამცემია საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს საჯარო სამართლის იურიდიული პირი ბუნებრივი რესურსების სააგენტო ელექტრონული აუქციონის (www.eauction.ge) მეშვეობით, გამარჯვებულად ჩაითვლება ლიცენზიის ის მაძიებელი, რომელიც აკმაყოფილებს აუქციონის პირობებსა და მოთხოვნებს და ყველაზე მეტ თანხას შესთავაზებს სახელმწიფოს.

[illegible]		
	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]
10	[illegible]	[illegible]
11	[illegible]	[illegible]
12	[illegible]	[illegible]
13	[illegible]	[illegible]
14	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	[illegible]

[illegible]		
	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]
10	[illegible]	[illegible]
11	[illegible]	[illegible]
12	[illegible]	[illegible]
13	[illegible]	[illegible]
14	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	[illegible]

[illegible]		
	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]
10	[illegible]	[illegible]
11	[illegible]	[illegible]
12	[illegible]	[illegible]
13	[illegible]	[illegible]
14	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	[illegible]

[illegible]		
	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]
10	[illegible]	[illegible]
11	[illegible]	[illegible]
12	[illegible]	[illegible]
13	[illegible]	[illegible]
14	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	[illegible]

[illegible]		
	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]
10	[illegible]	[illegible]
11	[illegible]	[illegible]
12	[illegible]	[illegible]
13	[illegible]	[illegible]
14	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	[illegible]

რა ვჭამოთ?

ჭრიჭინების მწვადები

ექსპერტების პროგნოზებით, 2020 წლისთვის მსოფლიოს მოწინავე, განვითარებული ქვეყნების სურსათის მაღაზიებში... მწერებისგან დამზადებული კვების პროდუქტები გამოჩნდება!

ამჟამად საკმაოდ ძნელი წარმოსადგენია სურათი, როცა 2020 წელს რესტორანში შესული კაცი (ცხადია, გემოვნებისდა მიხედვით!) ოფიციანტს მუხლუხოების ჟულიენს, ხოჭოების წვნიანსა და შემწვარ ფუტკრებს, ჩაროზად კი დაშაქრულ მორიელს უკვეთავს! არადა, ეს რომელიმე ჭკუაზე გადასული ფუტუროლოგის კოშმარული ფანტაზიის ნაყოფი სულაც არ არის, რადგან კაცობრიობისთვის ამ ტიპის „დახვეწილი“ მენიუების შედგენაზე ევროკავშირის ექსპერტები ამჟამად დიდი მონდომებით მუშაობენ. საქმე ის არის, რომ ევროკავშირის ხელმძღვანელობამ მწერთა საკვებად გამოყენების სარგებლიანობის შესწავლაზე სამ მილიონზე მეტი ევრო გამოყო, ხოლო ექსპერიმენტის მსვლელობას ბრიტანეთის საკვების სტანდარტების სპეციალისტები აკონტროლებენ.

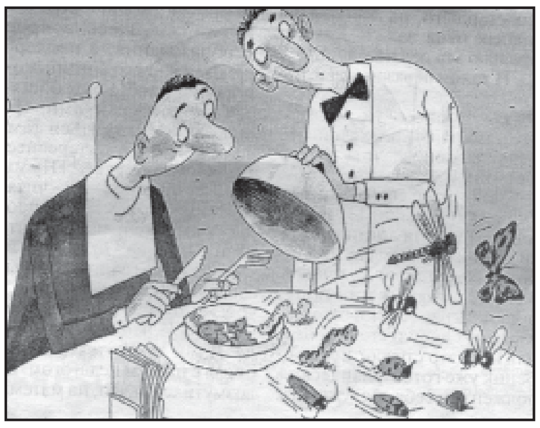

მაინც რატომ უნდათ მეცნიერებს, რომ კაცობრიობა ასეთ მკაცრ „დიეტაზე“ გადაიყვანონ?

— საამისოდ საკმაოდ სერიოზული მიზეზები არსებობს, — ამბობს ჰოლანდიელი დიეტოლოგი, ექსპერიმენტული სურსათის საზოგადოების წევრი მორგან ჰეინი. — **დედამიწის მოსახლეობის რიცხოვნობა განუხრელად, სურსათის ფასიც გამუდმებით იზრდება. მრავალი სახეობის საკვები, პირველ ყოვლისა ხორცი, უახლოეს მომავალში შესაძლოა, სულაც ყველაზე ძვირადღირებულ დელიკატესად გადაიქცეს.** სწორედ ესაა იმის მთავარი მიზეზი, რომ მეცნიერები ყველაზე პოპულარული საკვების იაფიანი ანალოგების მოძებნას შეუდგნენ. ჩვენ, რაღა თქმა უნდა, მწერების განურჩეველ ხრამუნს ველურებივით არ დავიწყებთ, — განაგრძობს ბატონი ჰეინი, — **დასაწყისისთვის კალიებისა და ჭრიჭინების ჩვეულ ხორციან კერძებში დამატებით ინგრედიენტებად შერევით შეგვიძლია დავიწყოთ, ვთქვათ, დანაყული სახით.** მაგალითად, დავამზადოთ 70 პროცენტით ხორცისგან და 30 პროცენტით კალიებისგან შემდგარი კატლეტები.

ჰოლანდიელი სპეციალისტის თქმით, პეპლების დასაჭერად სირბილი თავად არ მოგვიწევს, რადგან **დაახლოებით ათ წელიწადში მწერები ადამიანის მინი-საქონლად იქცევიან, მათი ჯოგები კი ურიცხვი იქნება!** თანამედროვე გათვლებით ყველა მფრინავი, მცურავი, მცოცავი ექვსფეხიანის მასა დედამიწაზე 30-40-ჯერ აღემატება ერთად აღებული ყველა ადამიანის წონას! გასათვალისწინებელია ისიც, რომ მათ შორის ზოგიერთნი სიცოცხლის მანძილზე მილიონობით შთამომავალს იძლევა. აღსანიშნავია ისიც, რომ **მწერთა უზარმაზარი ჯოგები სარგებლის მომტანნი არიან ეკოლოგიური თვალსაზრისითაც: ისინი გაცილებით ნაკლებ სათბურის გაზებს გამოყოფენ, ვიდრე შინაური ცხოველები, ასევე მათზე ნაკლებს ჭამენ და სვამენ.**

— ამასთან, მწერები არანაკლებ კალორიულნი არიან, ვიდრე საქონლის ხორცი, — ამბობს ჰოლანდიის ვაგენინგენის უნივერსიტეტის პროფესორი მარსელ დიკე. — მაგალითად, **ზოგიერთი სახეობის მუხლუხოებში, ხოჭოებსა და კალიებში საქონლის ხორცზე მეტი ცილაა, თანაც ისინი ქოლესტერინს, ფაქტობრივად, არ შეიცავენ.**

ბიოლოგების აზრით, ტერმიტებში ბევრი რკინაა, 4 ჭრიჭინა კი იმდენივე კალციუმს მოგცემს, რამდენსაც ჭიქა რძე შეიცავს. ფუტკრებისგან დამზადებული კერძი პოტენციის ამაღლების საუცხოო საშუალებაა.

ამასთან, მცოდნე ხალხის თქმით, **გემოთი სახსარფეხიანები გაცილებით უფრო გემრიელნი არიან, ვიდრე ეს შეიძლება გვეგონოს: ჭიანჭველები გემოთი ღორის ქონს ჰგვანან, მუხლუხოები — ყველს, ჭრიჭინები კი — დაფქვილ ნიგოზს.**

დღესდღეობით გამოვლენილია საჭმელად ვარგის სახსარფეხიანთა დაახლოებით 1,4 ათასი სახეობა. ექსპერტები მათ უსაფრთხოების თვალსაზრისით ამოწმებენ, რადგან საკვებად ვარგისი ზოგიერთი „კანდიდატის“ ორგანიზმი ადამიანისთვის მავნე ბაქტერიებს შეიცავს.

სამომავლო „კულინარიულ შედევრთა“ წინდაწინვე შეგუება ახლავე შეიძლება, თუკი, მაგალითად, მექსიკაში ჩახვალთ, სადაც დიდად პოპულარულია ტაკო — კალიებიანი „ხაჭაპურები“, ჩინეთში ასეთივე პოპულარულია ცხარე საწებლიანი შემწვარი კალიები, კორეაში კი სანელებლებში მოხარშული თუთის ჭიები. ზოგადად, მუხლუხოები და კალიები პოპულარულია აფრიკაში, ბზიკები — იაპონიაში, ჭრიჭინები, ხოჭოები და კრაზანები — ტაილანდში.

იაპონელი ასტროფიზიკოსი მასამიჩი იამასიტა კი სულაც წინადადებით გამოდის, რომ მომავალ კოსმიურ კოლონისტთა რაციონში აუცილებლად შეიტანონ მისი აზრით ყველაზე გემრიელი დელიკატესი — თუთის ჭია.

ინფორმაცია თემაში

მწერთა მარგებლიანობა (1000 გრამზე)

კვების პროდუქტი	ცილა	კალციუმი	რკინა
1. მუხლუხო	28,2	29,6	35,5
2. კალია	20,6	35,2	5,0
3. ნეხვის ხოჭო	17,2	30,9	7,7
4. საქონლის ხორცის ფარში	27,4	8,1	3,5

თამარ გოგიაშვილი

ჩვენი პრესდაიჯესტი

ჟურნალ-გაზეთებიდან

„თუკი რომელიმე ყოფილი მინისტრის დანაშაული დადასტურდება, ჩრდილოეთ პოლუსიდან ჩამოვიყვანთ“

— აცხადებს ირაკლი ალასანია, — მე დავპირდი ჩემს ამომრჩევლებს და მთელ საქართველოს, რომ, ვინც კი იყო გაყალბების პროცესში ჩართული, ვინც აწამებდა ხალხს ციხეებში და ჩაიდინა სადიზმით გაჟღენთილი დანაშაულები, ყველა აგებს პასუხს ქართული დამოუკიდებელი სასამართლოს წინაშე.

„საქართველო და მსოფლიო“

ყველა მოქმედი მოსამართლე უნდა შეიცვალოს — ადვოკატთა ასოციაცია

იუსტიციის სამინისტროს კანონდამრღვევი მოსამართლეების გამოვლენაში ადვოკატები დაეხმარებიან. საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციამ საინიციატივო ჯგუფი შექმნა, რომელიც მოსამართლეების მიერ ჩადენილ სისხლის სამართლის დანაშაულებს შეაგროვებს და რეაგირებისთვის გენერალურ პროკურატურას გადასცემს. ადვოკატები ქვეყანაში ყველა მოქმედი მოსამართლის შეცვლას მოითხოვენ.

„რეზონანსი“

„ოცნება“ მოსახლეობის კრედიტების პრობლემის მოგვარებაზე მუშაობს

— ამის შესახებ ბატონმა ბიძინა ივანიშვილმა 14 ოქტომბერს მცხეთაში სვეტიცხოვლის ეზოში განაცხადა, სადაც ხალხს გაესაუბრა. მოქალაქეებს ძირითადად აინტერესებდათ ბიძინა ივანიშვილის ხედვა კრედიტებთან დაკავშირებული პრობლემების მოგვარებაზე, რადგან უმრავლესობას ბანკში აქვს ჩადებული სახლი და თუ პრობლემა არ მოგვარდება, საქართველოს მოსახლეობის ნაწილი თავშესაფრის გარეშე დარჩება.

„ქართული სიტყვა“

„საქართველოში მალე ჩამოვალ და შესაბამის ორგანოებს მივმართავ“

— აცხადებს აკადემიკოს გურამ შარაძის ქალიშვილი რუსუდან შარაძე, რომელიც 2006 წლიდან ჟენევაში ცხოვრობს, — ზუსტი თარიღის დასახელება მიჭირს, მაგრამ საქართველოში მალე ჩამოვალ. მთავარმა პროკურორმა არჩილ კბილაშვილმა განაცხადა, რომ გურამ შარაძის საქმეს აუცილებლად გადახედავენ და შეისწავლიან. მამაჩემის მკვლელობის საქმის ძიებაში თავიდან დასაბრუნებლად ჩვენ მტკიცებულებები საკმაოდ გვაქვს.

„ვერსია“

„ნაცმოძრაობას რევანშისთვის რესურსი არ გააჩნია“

— ამბობს პოლიტიკურ მეცნიერებათა დოქტორი არმაზ ახვლედიანი, — ვინმე შეიძლება ფიქრობდეს, რომ ახალ ხელისუფლებას საქმე კარგად არ წაუვა და „ნაცმოძრაობა“ შეეცდება, ხელისუფლებაში დაბრუნდეს. ცხადია, ყველას აქვს შანსი, ჯანმრთელ, კონკურენტულ და სამართლიან გარემოში იფიქროს ხელისუფლებაში დაბრუნებაზე, მაგრამ „ნაცმოძრაობას“ ახლა ამის არც მორალური და არც პოლიტიკური რესურსი არ გააჩნია.

„ახალი თაობა“

იყიდება ბინა სასწრაფოდ!

ქალაქის ცენტრში, ოპერის უკან, თაბუკაშვილის 32-ში სასწრაფოდ და ძალიან იაფად იყიდება 4-ოთახიანი, 100 კვ.მ. მაღალჭერიანი ბინა, დაშენების პერსპექტივით. საწყისი ფასი 70 ათასი დოლარი. **დარეკეთ საღამოს – 247-57-79.**

კადრი

რეკლამა „საქართველოს რესპუბლიკაში“
299-62-77; 599 32-85-76.

ანეკდოტები

— იცი, ძალიან მოგიხდა სათვალეები!
— გმადლობთ კომპლიმენტისთვის!
— არაფრის, მანამდე ძალიან დებილური სახე გქონდა.

* * *

ადამიანს არ შეუძლია ცხოვრება უგულოდ, უღვიძლოდ, უთირკმლებოდ. აი, უტვინოდ კი მთელი თაობები ცხოვრობენ.

* * *

სკოლაში ისტორიის გაკვეთილი მიმდინარეობს.
— მიხო, აბა, მითხარი, როდის დამთავრდა შუა საუკუნეები? — ეკითხება მასწავლებელი.
— ინტერნეტის შემოსვლისთანავე, მასწ.

* * *

— ჩემს სიდედრს გუშინ 150 წელი შეუსრულდა.
— ნუ იტყუები! ადამიანები ამდენ ხანს ვერ ცოცხლობენ.
— რა შუაში არიან აქ ადამიანები?

ავტორთა საყურადღებოდ!
რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს აგებენ ავტორები.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
გ. ახვლედიანის (ყოფილი პეროვსკაიას) ქ. 19
ინდექსი 66434

გამომცემლები:
შპს „თანადგომა -1-გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ (ტ: 599 79-76-79)
შპს „ახალი საუკუნე“
იბეჭდება „კოლორში“ (რკინიგზის ჩიხი, № 20)

uac(უაკ)070.4(479.22)
ს-323
ISSN 2233-3851
9 772233 385001

მთავარი რედაქტორი
ალეკო ასლანიშვილი
299-62-77;
599 56-81-86

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გოგიაშვილი 599 53-76-16;
რუსლან რუსია 599 17-21-21;
სპარტაკ ძოწულია 599 36-00-35
პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაკიძე 514 33-33-24